Úřední věstník L 198

Evropské unie

Ročník 60

České vydání **Právní předpisy** 28. července 2017

Obsah

I *Legislativní akty*

NAŘÍZENÍ

★ **Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1369 ze dne 4. července 2017, kterým se stanoví rámec pro označování energetickými štítky a zrušuje směrnice 2010/30/EU** [1] 1

★ **Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1370 ze dne 4. července 2017, kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 1683/95, kterým se stanoví jednotný vzor víz** 24

SMĚRNICE

★ **Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1371 ze dne 5. července 2017 o boji vedeném trestněprávní cestou proti podvodům poškozujícím finanční zájmy Unie** 29

Opravy

★ **Oprava nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1128 ze dne 14. června 2017 o přeshraniční přenositelnosti on-line služeb poskytujících obsah v rámci vnitřního trhu** (Úř. věst. L 168, 30.6.2017) 42

[1] Text s významem pro EHP.

CS

Akty, jejichž název není vytištěn tučně, se vztahují ke každodennímu řízení záležitostí v zemědělství a obecně platí po omezenou dobu. Názvy všech ostatních aktů jsou vytištěny tučně a předchází jim hvězdička.

I

(Legislativní akty)

NAŘÍZENÍ

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2017/1369

ze dne 4. července 2017,

kterým se stanoví rámec pro označování energetickými štítky a zrušuje směrnice 2010/30/EU

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 194 odst. 2 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ([1]),

po konzultaci s Výborem regionů,

v souladu s řádným legislativním postupem ([2]),

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Unie si předsevzala vybudovat energetickou unii zahrnující progresivní politiku v oblasti klimatu. Klíčovým prvkem rámce politiky Unie v oblasti klimatu a energetiky do roku 2030 a klíčem ke snižování poptávky po energii je energetická účinnost.

(2) Označování energetickými štítky umožňuje zákazníkům činit informovaná rozhodnutí založená na spotřebě energie výrobků spojených se spotřebou energie. Informace o účinných a udržitelných výrobcích spojených se spotřebou energie významným způsobem přispívají k úsporám energie a ke snižování účtů za energii, přičemž současně podněcují inovace a investice do výroby energeticky účinnějších výrobků. Zvyšování účinnosti výrobků spojených se spotřebou energie díky informované volbě zákazníků a harmonizace souvisejících požadavků na úrovni Unie prospívají rovněž výrobcům, průmyslu a ekonomice Unie jako celku.

(3) Komise přezkoumala účinnost směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/30/EU ([3]) a shledala, že je třeba aktualizovat rámec pro označování energetickými štítky s cílem zlepšit jeho účinnost.

(4) Směrnici 2010/30/EU je vhodné nahradit nařízením, které si v zásadě zachová tutéž oblast působnosti, avšak upraví a posílí některá její ustanovení, aby upřesnilo a aktualizovalo jejich obsah s ohledem na technologický pokrok, jehož bylo v posledních letech v oblasti energetické účinnosti výrobků dosaženo. Jelikož spotřeba energie u dopravních prostředků určených pro přepravu osob nebo zboží, včetně dopravních prostředků s motorem,

([1]) Úř. věst. C 82, 3.3.2016, s. 6.
([2]) Postoj Evropského parlamentu ze dne 13. června 2017 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 26. června 2017.
([3]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/30/EU ze dne 19. května 2010 o uvádění spotřeby energie a jiných zdrojů na energetických štítcích výrobků spojených se spotřebou energie a v normalizovaných informacích o výrobku (Úř. věst. L 153, 18.6.2010, s. 1).

který zůstává během chodu na stejném místě, jako jsou výtahy, eskalátory a dopravníkové pásy, je přímo i nepřímo upravena jinými právními předpisy a politikami Unie, je i nadále vhodné vyjmout tyto dopravní prostředky z oblasti působnosti tohoto nařízení.

(5) Je vhodné upřesnit, že všechny výrobky uváděné na trh Unie poprvé, včetně dovezených použitých výrobků, by měly spadat do oblasti působnosti tohoto nařízení. To by se však nemělo týkat výrobků, které jsou dodávány na trh Unie podruhé nebo dodatečně.

(6) Nařízení je vhodným právním nástrojem, neboť stanoví jasná a podrobná pravidla, jež znemožňují rozdílné provedení jednotlivými členskými státy, a tak zajišťuje vyšší míru harmonizace v celé Unii. Právní rámec harmonizovaný na úrovni Unie, a nikoli členských států, snižuje náklady pro výrobce, zaručuje rovné podmínky a zajišťuje volný pohyb zboží v rámci celého vnitřního trhu.

(7) Snižování poptávky po energii se považuje za klíčové opatření v rámci evropské strategie energetické bezpečnosti vytyčené ve sdělení Komise ze dne 28. května 2014. V rámcové strategii pro energetickou unii uvedené ve sdělení Komise ze dne 25. února 2015 je dále zdůrazněna zásada „energetická účinnost v první řadě“ a nutnost v plném rozsahu provést stávající právní předpisy Unie v oblasti energetiky. V plánu rámcové strategie pro energetickou unii uvedeném ve zmíněném sdělení bylo stanoveno provedení přezkumu rámce pro energetickou účinnost výrobků v roce 2015. Toto nařízení zlepšuje legislativní rámec pro označování energetickými štítky a jeho prosazování.

(8) Zlepšování účinnosti výrobků spojených se spotřebou energie díky informované volbě zákazníků prospívá ekonomice Unie, snižuje poptávku po energii a přináší zákazníkům úsporu peněz za účty za energii, přispívá k inovacím a investicím do energetické účinnosti a umožňuje odvětvím, která vyvíjejí a vyrábějí energeticky nejúčinnější výrobky, získat konkurenční výhodu. Přispívá také k dosažení cílů Unie v oblasti energetické účinnosti pro roky 2020 a 2030, jakož i cílů Unie v oblasti životního prostředí a změny klimatu. Dále se zaměřuje na zlepšení environmentálních vlastností výrobků spojených se spotřebou energie a jejich částí, včetně využívání jiných než energetických zdrojů.

(9) Toto nařízení přispívá k tomu, aby byly vyvíjeny energeticky inteligentní výrobky, které lze aktivovat k interakci s jinými zařízeními a systémy, včetně vlastní energetické sítě, a aby byly takové výrobky mezi zákazníky a na trhu vyhledávány, s cílem zlepšit energetickou účinnost nebo využívání energie z obnovitelných zdrojů, snížit spotřebu energie a podpořit inovace v průmyslu Unie.

(10) Poskytování přesných, věcných a srovnatelných informací o specifické spotřebě energie výrobků spojených se spotřebou energie napomáhá tomu, aby zákazníci při výběru dávali přednost výrobkům s nižší spotřebou energie a jiných základních zdrojů během používání. Povinný normalizovaný štítek pro výrobky spojené se spotřebou energie představuje účinný způsob, jak potenciálním zákazníkům poskytnout srovnatelné informace o energetické účinnosti výrobků spojených se spotřebou energie. Štítek by měl být doplněn informačním listem výrobku. Štítek by měl být snadno rozpoznatelný, přehledný a výstižný. Pro tento účel by základem pro informování zákazníků o energetické účinnosti výrobků měla nadále být stávající barevná stupnice štítku od tmavě zelené po červenou. Aby byl štítek pro zákazníky usilující o úsporu energie a nákladů skutečně užitečný, měly by jednotlivé stupně jeho stupnice odpovídat úsporám energie a nákladů, které jsou pro zákazníky významné. U většiny skupin výrobků by měl štítek vedle této stupnice obsahovat případně také údaj o absolutní spotřebě energie, který zákazníkům umožní předvídat přímý dopad jejich volby na jejich účty za energii. Stejné informace však není možné poskytovat u výrobků spojených se spotřebou energie, které samy energii nespotřebovávají.

(11) Ukázalo se, že pro zákazníky je klasifikace pomocí písmen A až G nákladově efektivní. Jejím jednotným používáním napříč skupinami výrobků se zvýší transparentnost a srozumitelnost pro zákazníky. V případech, kdy s ohledem na opatření v oblasti ekodesignu podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/125/ES [1] již výrobky nemohou spadat do třídy „E“, „F“ či „G“, by se tyto třídy měly přesto na štítku uvádět, a to v šedé barvě. Ve výjimečných a řádně odůvodněných případech, jako například při nedosažení dostatečných úspor napříč celým spektrem všech sedmi tříd, by mělo být možné, aby štítek obsahoval méně tříd, než má běžná stupnice A až G. V těchto případech by měla být stupnice na štítku od tmavě zelené po červenou zachována pro zbývající třídy a měla by se vztahovat pouze na nové výrobky, které jsou uváděny na trh či do provozu.

[1] Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/125/ES ze dne 21. října 2009 o stanovení rámce pro určení požadavků na ekodesign výrobků spojených se spotřebou energie (Úř. věst. L 285, 31.10.2009, s. 10).

(12) Při uvedení výrobku na trh dodavatelem by měl být každý kus výrobku opatřen štítkem v papírové podobě, který splňuje požadavky příslušného aktu v přenesené pravomoci. Příslušný akt v přenesené pravomoci by měl stanovit nejúčinnější způsob vystavování energetických štítků, přičemž se zohlední dopad na zákazníky, dodavatele a obchodníky, a mohl by stanovit, že štítek může být vytištěn na obalu výrobku. Obchodník by měl vystavit dodaný štítek spolu s kusem výrobku v pozici požadované příslušným aktem v přenesené pravomoci. Vystavený štítek by měl být dobře vidět a být rozpoznatelný jako štítek patřící k danému výrobku, aniž by zákazník musel číst obchodní označení a číslo modelu na štítku, a měl by zaujmout pozornost zákazníka prohlížejícího si vystavený výrobek.

(13) Aniž je dotčena povinnost dodavatele poskytnout ke každému kusu výrobku štítek v tištěné podobě, pokrok v digitální technologii by mohl umožnit používání elektronických štítků jako doplňku k tištěnému energetickému štítku. Obchodník by rovněž měl mít možnost stáhnout si informační list výrobku z databáze výrobků.

(14) Pokud je vystavení energetického štítku prakticky neproveditelné, například v případě některých forem prodeje na dálku, ve vizuálních reklamách a v propagačních materiálech technického charakteru, měli by být potenciální zákazníci informováni přinejmenším o energetické třídě výrobku a o rozpětí tříd energetické účinnosti dostupném na štítku.

(15) Výrobci reagují na označování energetickými štítky tím, že vyvíjejí a uvádějí na trh stále účinnější výrobky. Současně mají snahu ukončit výrobu méně účinných výrobků, k čemuž je podněcují právní předpisy Unie týkající se ekodesignu. Tento technologický vývoj vede k tomu, že většina modelů výrobků spadá do nejvyšších tříd na energetickém štítku. Aby zákazníci měli možnost výrobky náležitě porovnat, může vyvstat potřeba dalšího rozlišení výrobků, a tedy změny stupnice štítků. Toto nařízení by proto mělo stanovit podrobný mechanismus pro změnu stupnice, aby dodavatelům a obchodníkům poskytlo co největší právní jistotu.

(16) U některých štítků stanovených akty v přenesené pravomoci a přijatými podle směrnice 2010/30/EU jsou výrobky dostupné pouze nebo převážně v nejvyšších třídách. To snižuje účelnost štítků. Třídy na stávajících štítcích mají v závislosti na skupině výrobků různé stupnice, v rámci kterých se může nejvyšší třída pohybovat od třídy A do třídy A+++. V důsledku toho by se zákazníci při porovnávání štítků různých skupin výrobků mohli mylně domnívat, že v případě určitého štítku existují i lepší energetické třídy, než jaké jsou vystaveny. Aby k takovým potenciálním nejasnostem nedocházelo, je vhodné provést v prvním kroku změnu stupnice stávajících štítků s cílem zajistit homogenní stupnici v rozsahu A až G pro tři kategorie výrobků podle tohoto nařízení.

(17) Označování výrobků pro vytápění vnitřních prostorů a pro ohřev vody energetickými štítky bylo zavedeno teprve nedávno a míra technologického pokroku u těchto skupin výrobků je poměrně pomalá. Současný systém označování energetickými štítky jasně rozlišuje mezi technologiemi v oblasti konvenčních fosilních paliv, jež dosahují nejvýše třídy A, a technologiemi založenými na používání obnovitelných zdrojů energie, jež jsou často výrazně dražší a jimž jsou vyhrazeny třídy A+, A++ a A+++. Podstatných úspor energie lze dosáhnout již nejúčinnějšími technologiemi v oblasti fosilních paliv, které by proto nadále měly být propagovány jako třída A. Jelikož bude trh s výrobky pro vytápění vnitřních prostorů a pro ohřev vody přecházet na technologie v oblasti obnovitelných zdrojů energie zřejmě pomalu, je vhodné změnit stupnice energetických štítků pro tyto výrobky později.

(18) Po prvotní změně stupnic by četnost dalších změn stupnice měla být určena na základě procenta výrobků prodávaných v nejvyšších třídách. Další změna stupnice by též měla zohlednit rychlost technologického pokroku a nutnost nepřetížit dodavatele a obchodníky, zejména pak malé podniky. Proto by bylo žádoucí, aby ke změnám stupnice docházelo přibližně po deseti letech. Na novém štítku se změněnou stupnicí by měla být nejvyšší třída ponechána nevyplněná s cílem podnítit technologický pokrok, zajistit regulační stabilitu, omezit četnost provádění změn stupnice a umožnit, aby byly vyvíjeny a uznávány stále účinnější výrobky. Ve výjimečných případech, kdy se předpokládá rychlejší technologický vývoj, by v okamžiku zavedení štítku s nově změněnou stupnicí žádné výrobky neměly spadat do dvou nejvyšších tříd.

(19) Před změnou stupnic by Komise měla vypracovat náležitou přípravnou studii.

(20) V případě změny stupnice pro určitou skupinu výrobků by se nejasnostem na straně zákazníků mělo předejít urychlenou výměnou štítků na dotčených výrobcích vystavených v prodejnách a uspořádáním vhodných informačních kampaní pro zákazníky, které by jasně uváděly, že byla zavedena nová verze štítku.

(21) Dodavatelé by v případě změny stupnice štítku měli obchodníkům po určitou dobu dodávat jak stávající štítky, tak i štítky se změněnou stupnicí. Nahrazení dosavadních štítků vystavených u výrobků, a to i na internetu, štítky se změněnou stupnicí, by mělo proběhnout co nejrychleji po datu nahrazení stanoveném v příslušném aktu v přenesené pravomoci o změně stupnice štítku. Obchodníci by neměli štítky se změněnou stupnicí u výrobků vystavovat před datem nahrazení.

(22) Je nezbytné stanovit jasné a přiměřené rozdělení povinností odpovídající úloze jednotlivých subjektů v dodavatelském a distribučním procesu. Hospodářské subjekty by měly odpovídat za dodržování právních předpisů podle svých úloh v dodavatelském řetězci a měly by zajistit, že na trh budou dodávat pouze výrobky, které jsou v souladu s tímto nařízením a akty v přenesené pravomoci přijatými na jeho základě.

(23) Aby energetický štítek neztratil důvěru zákazníků, nemělo by být povoleno používat u výrobků spojených se spotřebou energie a výrobků, které nejsou spojeny se spotřebou energie, jiné štítky, které energetický štítek napodobují. Pokud se na výrobky spojené se spotřebou energie nevztahují akty v přenesené pravomoci, měly by mít členské státy možnost ponechat v platnosti či zavést nové vnitrostátní programy pro označování takových výrobků. Ze stejného důvodu by nemělo být povoleno ani používání doplňujících štítků, značek, symbolů či nápisů, které by mohly uvádět zákazníky v omyl nebo vést k nejasnostem, pokud jde o spotřebu energie u dotyčného výrobku. Označení stanovená právem Unie, jako je označování pneumatik s ohledem na palivovou účinnost a jiné environmentální parametry a další označení, jako je EU Energy Star a ekoznačka EU, by neměla být považována za zavádějící ani matoucí.

(24) Zákazníkům jsou stále častěji nabízeny aktualizace softwaru nebo firmwaru k jejich výrobkům poté, co byl výrobek uveden na trh a začal být používán. Tyto aktualizace mají obvykle zlepšit výkonnost výrobku, ale mohou mít vliv také na jeho energetickou účinnost a jiné parametry uváděné na energetickém štítku. Jsou-li tyto změny na úkor parametrů uvedených na štítku, zákazníci by o nich měli být informováni a měla by jim být nabídnuta možnost aktualizaci přijmout nebo odmítnout.

(25) Za účelem zajištění právní jistoty je nezbytné vyjasnit, že se na výrobky spojené se spotřebou energie vztahují pravidla týkající se dozoru nad trhem Unie a kontroly výrobků vstupujících na trh Unie stanovená v nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 765/2008 ([1]). S ohledem na zásadu volného pohybu zboží je naprosto nezbytné, aby vnitrostátní orgány dozoru nad trhem účinně spolupracovaly. Tato spolupráce v oblasti označování energetickými štítky by měla být posílena tím, že Komise poskytne podporu skupinám pro správní spolupráci v oblasti ekodesignu a označování energetickými štítky.

(26) Návrh nového nařízení o dozoru nad trhem s výrobky předložený Komisí zahrnuje ustanovení nařízení (ES) č. 765/2008, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/95/ES ([2]) a několika odvětvových harmonizačních legislativních aktů Unie. Uvedený návrh zahrnuje ustanovení o ochranných postupech podle rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 768/2008/ES ([3]), která by se použila na všechny harmonizační legislativní akty Unie. Dokud nové nařízení projednávají legislativní orgány, je namístě odkazovat na nařízení (ES) č. 765/2008 a zahrnout ochranné postupy do tohoto nařízení.

(27) Činnosti v oblasti dozoru nad trhem, na něž se vztahuje nařízení (ES) č. 765/2008, nejsou zaměřeny výhradně na ochranu zdraví a bezpečnosti, ale jsou také použitelné pro vymáhání právních předpisů Unie, jejichž cílem je ochrana jiných veřejných zájmů, včetně energetické účinnosti. V souladu se sdělením Komise ze dne 13. února 2013 nazvaným „20 opatření pro bezpečnější a vyhovující výrobky pro Evropu: víceletý akční plán pro dozor nad výrobky v EU“ byla obecná metodika Unie ohledně posuzování rizik aktualizována tak, aby pokrývala veškerá rizika, včetně těch, jež se týkají označování energetickými štítky.

(28) Jednotný a nákladově efektivní dozor nad trhem v celé Unii rovněž vyžaduje dobře strukturovanou a ucelenou archivaci všech důležitých informací o vnitrostátních činnostech v této souvislosti a jejich sdílení mezi členskými

([1]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 765/2008 ze dne 9. července 2008, kterým se stanoví požadavky na akreditaci a dozor nad trhem týkající se uvádění výrobků na trh a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 339/93 (Úř. věst. L 218, 13.8.2008, s. 30).

([2]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/95/ES ze dne 3. prosince 2001 o obecné bezpečnosti výrobků (Úř. věst. L 11, 15.1.2002, s. 4).

([3]) Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 768/2008/ES ze dne 9. července 2008 o společném rámci pro uvádění výrobků na trh a o zrušení rozhodnutí Rady 93/465/EHS (Úř. věst. L 218, 13.8.2008, s. 82).

státy, včetně odkazu na oznámení požadovaná tímto nařízením. Databáze nazvaná Informační a komunikační systém pro dozor nad trhem (ICSMS), kterou zřídila Komise, je pro účel vytvoření ucelené databáze informací o dozoru nad trhem vhodným nástrojem, a její používání by proto mělo být důrazně podpořeno.

(29) Komise by měla zřídit a vést databázi výrobků tvořenou veřejnou částí a částí věnovanou souladu, která by měla být přístupná prostřednictvím internetového portálu, s cílem vytvořit užitečný nástroj pro spotřebitele, poskytnout obchodníkům alternativní možnosti získání informačních listů výrobků, usnadnit monitorování souladu a poskytovat aktuální údaje o trhu pro potřeby regulačního procesu, pokud jde o revize štítků a informačních listů pro konkrétní výrobky.

(30) Aniž jsou dotčeny povinnosti členských států v oblasti dozoru nad trhem a povinnosti dodavatelů kontrolovat shodu výrobků, dodavatelé by měli v databázi výrobků v elektronické podobě zpřístupnit požadované informace o souladu výrobků. Informace významné pro spotřebitele a obchodníky by měly být veřejnosti zpřístupněny ve veřejné části databáze. Tyto informace by měly být zpřístupněny jako veřejně přístupné údaje, aby je mohli používat tvůrci mobilních aplikací a jiných srovnávacích nástrojů. Jednoduchý přímý přístup k veřejné části databáze výrobků by měl být usnadněn uživatelsky vstřícnými nástroji, jako je dynamický kód pro rychlou odpověď (QR kód), uvedenými na tištěném štítku.

(31) Na část databáze výrobků věnovanou souladu by se měly vztahovat přísné předpisy v oblasti ochrany údajů. Požadované zvláštní části technické dokumentace v části databáze věnované souladu by měly být zpřístupněny orgánům dozoru nad trhem i Komisi. Pokud jsou některé technické informace natolik citlivé povahy, že by nebylo vhodné uvádět je v kategorii technické dokumentace, jak je podrobně stanoveno v aktech v přenesené pravomoci přijatých na základě tohoto nařízení, měla by být orgánům dozoru nad trhem ponechána pravomoc přístupu k těmto informacím pro případ nutnosti v souladu s povinností dodavatelů spolupracovat, a to případně prostřednictvím dodatečných částí technické dokumentace, jež dodavatelé dobrovolně nahrají do databáze výrobků.

(32) Aby byla databáze výrobků co nejdříve použitelná, měla by být registrace povinná pro všechny modely, jejichž jednotlivé kusy budou uváděny na trh ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost. Registrace modelů, jejichž jednotlivé kusy byly uváděny na trh přede dnem vstupu tohoto nařízení v platnost a které již na trhu nabízeny nejsou, by měla být volitelná. Mělo by být stanoveno dostatečné přechodné období pro vytvoření databáze a na to, aby dodavatelé mohli dodržet své povinnosti ve vztahu k registraci. V případě, že jsou u výrobku, který již je na trhu dostupný, provedeny jakékoli změny s významem pro jeho štítek a informační list, měl by být daný výrobek považován za nový model a dodavatel by jej měl zaregistrovat v databázi výrobků. Komise by měla společně s orgány dozoru nad trhem a dodavateli věnovat tomuto přechodnému procesu zvláštní pozornost, dokud nebudou plně zavedeny obě části databáze, tedy veřejná část i část věnovaná souladu.

(33) Sankce ukládané za porušení ustanovení tohoto nařízení a aktů v přenesené pravomoci přijatých na jeho základě by měly být účinné, přiměřené a odrazující.

(34) Za účelem podpory energetické účinnosti, zmírňování změny klimatu a ochrany životního prostředí by členské státy měly mít možnost vytvářet pobídky k používání energeticky účinných výrobků. Členské státy mohou samy rozhodnout o povaze těchto pobídek. Tyto pobídky by měly být v souladu s pravidly Unie v oblasti státní podpory a neměly by vytvářet neodůvodněné překážky na trhu. Tímto nařízením není dotčen výsledek jakéhokoli budoucího řízení o státní podpoře, které může být ohledně takových pobídek zahájeno v souladu s články 107 a 108 Smlouvy o fungování Evropské unie.

(35) Spotřeba energie, výkonnost a další údaje o výrobcích, na něž se vztahují požadavky specifické pro konkrétní výrobky podle tohoto nařízení, by se měly měřit za použití spolehlivých, přesných a reprodukovatelných metod, které zohledňují obecně uznávané nejmodernější metody měření a výpočtů. V zájmu řádného fungování vnitřního trhu by normy měly být harmonizovány na úrovni Unie. Tyto metody a normy by měly pokud možno zohledňovat reálné podmínky používání dotčeného výrobku, odrážet chování průměrného spotřebitele a měly by být hodnověrné, aby se zabránilo jejich úmyslnému i neúmyslnému obcházení. V rámci omezení daných potřebou zajistit spolehlivé a reprodukovatelné laboratorní testování by energetické štítky měly odrážet poměrnou výkonnost skutečného používání výrobků. Dodavatelům by proto nemělo být umožněno, aby jejich výrobky obsahovaly software nebo hardware, který automaticky uzpůsobuje výkonnost výrobku ve zkušebních podmínkách. Nebudou-li k datu použitelnosti požadavků specifických pro konkrétní výrobky takové normy

zveřejněny, měla by Komise v *Úředním věstníku Evropské unie* k těmto požadavkům specifickým pro konkrétní výrobky zveřejnit přechodné metody měření a výpočtů. Po zveřejnění odkazu na takovou normu by soulad s ní měl zakládat předpoklad shody s metodami měření, pokud jde o požadavky specifické pro konkrétní výrobky, které byly přijaty na základě tohoto nařízení.

(36) Komise by měla předložit dlouhodobý pracovní plán revize štítků pro konkrétní výrobky spojené se spotřebou energie, včetně orientačního seznamu dalších výrobků spojených se spotřebou energie, pro které by mohl být zaveden energetický štítek. Provádění pracovního plánu by mělo začít technickou, environmentální a ekonomickou analýzou dotčených skupin výrobků. Tato analýza by v souladu s cílem podporovat oběhové hospodářství měla rovněž zohlednit doplňující informace, včetně možnosti poskytnout spotřebitelům informace o vlastnostech výrobku spojeného se spotřebou energie, jako je jeho spotřeba energie, životnost nebo environmentální vlastnosti, a včetně nákladů, které by si to vyžádalo. Uvedené doplňující informace by měly zlepšit srozumitelnost a účinnost štítku pro spotřebitele a neměly by vést k žádným negativním dopadům na spotřebitele.

(37) Dodavatelé výrobků uvedených na trh v souladu se směrnicí 2010/30/EU přede dnem vstupu tohoto nařízení v platnost by měli i nadále podléhat povinnosti zpřístupnit na žádost orgánů dozoru nad trhem elektronickou verzi technické dokumentace dotyčných výrobků. Vhodná přechodná ustanovení by měla v tomto ohledu zajistit právní jistotu a kontinuitu.

(38) Za účelem hladkého přechodu na toto nařízení by se navíc měly stávající požadavky stanovené v aktech v přenesené pravomoci přijatých na základě článku 10 směrnice 2010/30/EU a směrnice Komise 96/60/ES ([1]) i nadále použít na příslušné skupiny výrobků, dokud nebudou zrušeny nebo nahrazeny akty v přenesené pravomoci přijatými na základě tohoto nařízení. Použitím těchto stávajících požadavků nejsou dotčeny povinnosti podle tohoto nařízení.

(39) Za účelem zavedení konkrétních skupin výrobků spojených se spotřebou energie v souladu se souborem zvláštních kritérií a za účelem zavedení štítků a informačních listů specifických pro konkrétní výrobky by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie. Je obzvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni, a aby tyto konzultace probíhaly v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů. ([2]) Pro zajištění rovné účasti na vypracovávání aktů v přenesené pravomoci obdrží Evropský parlament a Rada veškeré dokumenty současně s odborníky z členských států a jejich odborníci mají automaticky přístup na setkání odborníků Komise, jež se věnují přípravě aktů v přenesené pravomoci.

(40) Za účelem zajištění jednotných podmínek k provedení tohoto nařízení by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci určit na základě ochranného postupu Unie, zda je vnitrostátní opatření důvodné, a stanovit podrobné požadavky týkající se provozních detailů databáze výrobků. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ([3]).

(41) Jelikož cílů tohoto nařízení, totiž umožnit zákazníkům volit výrobky s vyšší účinností prostřednictvím poskytování podstatných informací, nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy, ale spíše jich může být lépe dosaženo na úrovni Unie prostřednictvím dalšího rozvoje harmonizovaného regulačního rámce a zajištění rovných podmínek pro výrobce, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů.

(42) Tímto nařízením by neměly být dotčeny povinnosti členských států, pokud jde o lhůty pro provedení směrnice 2010/30/EU ve vnitrostátním právu a den její použitelnosti.

(43) Směrnice 2010/30/EU by proto měla být zrušena,

([1]) Směrnice Komise 96/60/ES ze dne 19. září 1996, kterou se provádí směrnice Rady 92/75/EHS, pokud jde o uvádění spotřeby energie na energetických štítcích kombinovaných praček se sušičkou pro domácnost (Úř. věst. L 266, 18.10.1996, s. 1).

([2]) Úř. věst. L 123, 12.5.2016, s. 1.

([3]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Předmět a oblast působnosti

1. Toto nařízení stanoví rámec pro výrobky spojené se spotřebou energie (dále jen „výrobky“), které jsou uváděny na trh nebo do provozu. Upravuje opatřování těchto výrobků štítky a poskytování normalizovaných informací o výrobcích týkajících se energetické účinnosti, spotřeby energie a dalších zdrojů během jejich používání a doplňujících informací o výrobcích, čímž zákazníkům umožňuje volit výrobky s vyšší účinností a snižovat tak svou spotřebu energie.

2. Toto nařízení se nevztahuje na:

a) použité výrobky, ledaže jsou dovezeny ze třetí země;

b) dopravní prostředky určené k přepravě osob nebo zboží.

Článek 2

Definice

Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

1) „výrobkem spojeným se spotřebou energie“ nebo „výrobkem“ zboží či systém, které mají během používání dopad na spotřebu energie a které jsou uváděny na trh nebo do provozu, včetně částí, které mají během používání dopad na spotřebu energie a které jsou uváděny na trh nebo do provozu pro potřeby zákazníků a jsou určeny k zabudování do výrobků;

2) „skupinou výrobků“ skupina výrobků, které mají stejnou hlavní funkci;

3) „systémem“ kombinace různého zboží, jež společně vykonává určitou funkci v očekávaném prostředí a jehož energetickou účinnost lze pak určit jako účinnost jediného subjektu;

4) „modelem“ verze výrobku, jejíž všechny kusy výrobku mají stejné technické vlastnosti s významem pro štítek a informační list výrobku a nesou shodnou identifikační značku modelu;

5) „identifikační značkou modelu“ kód, obvykle alfanumerický, který odlišuje konkrétní model výrobku od jiných modelů se stejnou ochrannou známkou nebo stejným názvem dodavatele;

6) „rovnocenným modelem“ model, který má stejné technické vlastnosti s významem pro štítek a stejný informační list výrobku, ale tentýž dodavatel jej uvádí na trh nebo do provozu jako jiný model s odlišnou identifikační značkou modelu;

7) „dodáním na trh“ dodání výrobku k distribuci nebo použití na trhu Unie v rámci obchodní činnosti, ať už za úplatu, nebo bezplatně;

8) „uvedením na trh“ první dodání výrobku na trh Unie;

9) „uvedením do provozu“ první použití výrobku za zamýšleným účelem na trhu Unie;

10) „výrobcem“ fyzická nebo právnická osoba, která vyrábí výrobek nebo dává výrobek navrhnout nebo vyrobit a tento výrobek nabízí na trhu pod svým jménem nebo ochrannou známkou;

11) „zplnomocněným zástupcem“ fyzická nebo právnická osoba usazená v Unii, která byla písemně pověřena výrobcem, aby jednala jeho jménem při plnění konkrétních úkolů;

12) „dovozcem“ fyzická nebo právnická osoba usazená v Unii, která uvádí na trh Unie výrobek ze třetí země;

13) „obchodníkem“ maloobchodník či jiná fyzická nebo právnická osoba, která v rámci své obchodní činnosti, ať už za úplatu, nebo bezplatně, nabízí ke koupi, pronájmu či koupi na splátky nebo předvádí výrobky zákazníkům nebo osobám provádějícím instalaci;

14) „dodavatelem“ výrobce usazený v Unii, zplnomocněný zástupce výrobce neusazeného v Unii nebo dovozce, který uvádí výrobek na trh Unie;

15) „prodejem na dálku“ nabízení ke koupi, pronájmu či koupi na splátky prostřednictvím zásilkového prodeje, katalogu, internetu, telemarketingu nebo jakýmkoli jiným způsobem, při němž nelze předpokládat, že potenciální zákazník vystavený výrobek uvidí;

16) „zákazníkem“ fyzická nebo právnická osoba, která pro vlastní potřebu zakoupí, pronajme nebo obdrží výrobek, bez ohledu na to, zda jedná za účelem, který spadá do její obchodní, podnikatelské, řemeslné nebo profesní činnosti;

17) „energetickou účinností“ poměr výstupu ve formě výkonu, služby, zboží nebo energie k množství vstupní energie;

18) „harmonizovanou normou“ norma podle definice v čl. 2 odst. 1 písm. c) nařízení Evropského Parlamentu a Rady (EU) č. 1025/2012 ([1]);

19) „štítkem“ grafické vyobrazení v tištěné nebo elektronické podobě zahrnující uzavřenou stupnici používající výhradně písmena od A do G, přičemž každé písmeno představuje určitou třídu a každá třída odpovídá úsporám energie, v sedmi odlišných barvách od tmavě zelené po červenou, jehož účelem je informovat zákazníky o energetické účinnosti a spotřebě energie; patří mezi ně i štítky se změněnou stupnicí a štítky s menším počtem tříd a barev v souladu s čl. 11 odst. 10 a 11;

20) „změnou stupnice“ zpřísňování požadavků na dosažení energetické třídy uváděné na štítku pro konkrétní skupinu výrobků;

21) „štítkem se změněnou stupnicí“ štítek pro konkrétní skupinu výrobků, pro niž byla provedena změna stupnice, a který lze odlišit od štítků před provedením změny stupnice při zachování toho, že všechny štítky vypadají a působí stejně;

22) „informačním listem výrobku“ normalizovaný dokument v tištěné či elektronické podobě obsahující informace o výrobku;

23) „technickou dokumentací“ dokumentace dostatečně umožňující orgánům dozoru nad trhem posoudit přesnost štítku a informačního listu výrobku, včetně zkušebních protokolů nebo podobných technických podkladů;

24) „doplňujícími informacemi“ informace o funkčních a environmentálních vlastnostech výrobku stanovené v aktu v přenesené pravomoci;

25) „databází výrobků“ soubor údajů o výrobcích, který je systematicky uspořádán a je tvořen veřejnou částí zaměřenou na spotřebitele, ve které jsou v elektronické podobě zpřístupněny informace o jednotlivých parametrech výrobku, internetovým portálem pro zpřístupnění a částí věnovanou souladu, s jasně stanovenými požadavky na přístupnost a bezpečnost;

26) „tolerancí pro ověřování“ maximální přípustná odchylka výsledků měření a výpočtů ověřovacích zkoušek provedených orgány dozoru nad trhem nebo jejich jménem v porovnání s hodnotami deklarovaných nebo zveřejněných parametrů, která odráží mezilaboratorní variační odchylku.

Článek 3

Obecné povinnosti dodavatelů

1. Dodavatel zajistí, aby všechny jednotlivé kusy výrobků uváděných na trh byly bezplatně opatřeny energetickými štítky a informačními listy výrobku v tištěné podobě s přesnými údaji v souladu s tímto nařízením a příslušnými akty v přenesené pravomoci.

Jako alternativu k dodávání výrobku spolu s informačním listem výrobku mohou akty v přenesené pravomoci uvedené v čl. 16 odst. 3 písm. h) stanovit, že postačuje, aby parametry těchto informačních listů výrobku dodavatel zanesl do databáze výrobků. Dodavatel v takovém případě poskytne informační list výrobku v tištěné podobě obchodníkovi na jeho žádost.

Akty v přenesené pravomoci lze stanovit vytištění štítku na obalu výrobku.

([1]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1025/2012 ze dne 25. října 2012 o evropské normalizaci, změně směrnic Rady 89/686/EHS a 93/15/EHS a směrnic Evropského parlamentu a Rady 94/9/ES, 94/25/ES, 95/16/ES, 97/23/ES, 98/34/ES, 2004/22/ES, 2007/23/ES, 2009/23/ES a 2009/105/ES, a kterým se ruší rozhodnutí Rady 87/95/EHS a rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 1673/2006/ES (Úř. věst. L 316, 14.11.2012, s. 12).

2. Na žádost obchodníka mu dodavatel poskytne bezplatně, neprodleně a v každém případě do pěti pracovních dnů od uvedené žádosti štítky v tištěné podobě, včetně štítků se změněnou stupnicí podle čl. 11 odst. 13, a informační listy výrobků.

3. Dodavatel zajistí přesnost údajů na štítcích a v informačních listech výrobků, které poskytuje, a vyhotoví technickou dokumentaci, jež umožní tuto přesnost posoudit.

4. Jakmile je kus modelu uveden do provozu, požádá dodavatel zákazníka o výslovný souhlas s každou změnou, která má být na daném kusu provedena prostřednictvím aktualizací, jež by vedla ke zhoršení parametrů uvedených na štítku energetické účinnosti tohoto kusu, jak uvádí příslušný akt v přenesené pravomoci. Dodavatel informuje zákazníka o účelu aktualizace a o změnách parametrů, včetně každé změny třídy uvedené na štítku. Dodavatel poskytne zákazníkovi po dobu úměrnou průměrné životnosti výrobku možnost aktualizaci odmítnout, aniž by to vedlo ke ztrátě funkčnosti, jíž by bylo možné zabránit.

5. Dodavatel neuvede na trh výrobky navržené tak, aby byla výkonnost modelu ve zkušebních podmínkách automaticky uzpůsobena za účelem dosažení lepší úrovně kteréhokoli z parametrů uvedených v příslušném aktu v přenesené pravomoci nebo obsažených v dokumentaci poskytované spolu s výrobkem.

Článek 4

Povinnosti dodavatelů ve vztahu k databázi výrobků

1. Od 1. ledna 2019 má dodavatel povinnost před uvedením na trh kusu nového modelu, na nějž se vztahuje akt v přenesené pravomoci, zadat informace o tomto modelu uvedené v příloze I do veřejné části databáze výrobků a do její části věnované souladu.

2. V případě kusů modelů, na něž se vztahuje akt v přenesené pravomoci, které jsou uvedeny na trh mezi 1. srpnem 2017 a 1. lednem 2019, zadá dodavatel do databáze výrobků informace uvedené v příloze I, které se těchto modelů týkají, do 30. června 2019.

Dokud nejsou údaje zadány do databáze výrobků, zpřístupní dodavatel do deseti dnů od obdržení žádosti od orgánů dozoru nad trhem nebo Komise technickou dokumentaci v elektronické podobě pro účely kontroly.

3. Dodavatel může do databáze výrobků zadat informace uvedené v příloze I pro modely, jejichž kusy byly uváděny na trh pouze před 1. srpnem 2017.

4. Výrobek, u něhož byly provedeny změny, jež mají dopad na štítek nebo informační list výrobku, se považuje za nový model. Pokud již dodavatel neuvádí na trh kusy některého modelu, uvede to v databázi.

5. Povinnosti uvedené v odstavcích 1 a 2 tohoto článku se nevztahují na soupravy ohřívačů podle nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 811/2013 ([1]), (EU) č. 812/2013 ([2]) a (EU) 2015/1187 ([3]), pokud je poskytování štítků k těmto soupravám výlučnou odpovědností obchodníka.

6. Po uvedení posledního kusu modelu na trh uchová dodavatel informace týkající se tohoto modelu v části databáze výrobků věnované souladu po dobu patnácti let. Je-li to vhodné s ohledem na průměrnou životnost výrobku, lze v souladu s čl. 16 odst. 3 písm. q) stanovit kratší dobu uchovávání údajů. Informace uvedené ve veřejné části databáze se nevymazávají.

([1]) Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 811/2013 ze dne 18. února 2013, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/30/EU, pokud jde o uvádění spotřeby energie na energetických štítcích ohřívačů pro vytápění vnitřních prostorů, kombinovaných ohřívačů, souprav sestávajících z ohřívače pro vytápění vnitřních prostorů, regulátoru teploty a solárního zařízení a souprav sestávajících z kombinovaného ohřívače, regulátoru teploty a solárního zařízení (Úř. věst. L 239, 6.9.2013, s. 1).

([2]) Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 812/2013 ze dne 18. února 2013, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/30/EU, pokud jde o uvádění spotřeby energie na energetických štítcích ohřívačů vody, zásobníků teplé vody a souprav sestávajících z ohřívače vody a solárního zařízení (Úř. věst. L 239, 6.9.2013, s. 83).

([3]) Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2015/1187 ze dne 27. dubna 2015, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/30/EU, pokud jde o uvádění spotřeby energie na energetických štítcích kotlů na tuhá paliva a souprav sestávajících z kotle na tuhá paliva a doplňkových ohřívačů, regulátorů teploty a solárních zařízení (Úř. věst. L 193, 21.7.2015, s. 43).

Článek 5

Povinnosti obchodníků

1. Obchodník:

a) u kusů modelu, na nějž se vztahuje příslušný akt v přenesené pravomoci, viditelným způsobem vystaví štítek poskytnutý dodavatelem nebo zpřístupněný v souladu s odstavcem 2, a to i při internetovém prodeji na dálku, a

b) zpřístupní zákazníkům informační list výrobku, na žádost i v jeho fyzické podobě v místě prodeje.

2. Pokud bez ohledu na čl. 3 odst. 1 obchodník štítek nemá, vyžádá si jej u dodavatele v souladu s čl. 3 odst. 2.

3. Pokud bez ohledu na čl. 3 odst. 1 obchodník informační list výrobku nemá, vyžádá si jej u dodavatele v souladu s čl. 3 odst. 2, nebo pokud se tak rozhodne, vytiskne si jej či stáhne pro elektronické zobrazení z databáze výrobků, jsou-li takové funkce pro příslušný výrobek k dispozici.

Článek 6

Další povinnosti dodavatelů a obchodníků

Dodavatel a obchodník:

a) uvádějí ve vizuálních reklamách či propagačních technických materiálech vztahujících se k určitému modelu v souladu s příslušným aktem v přenesené pravomoci třídu energetické účinnosti výrobku a rozpětí tříd energetické účinnosti dostupné na štítku;

b) spolupracují s orgány dozoru nad trhem a z vlastního podnětu nebo na pokyn orgánů dozoru nad trhem přijímají okamžitá nápravná opatření v případě nesouladu s požadavky stanovenými tímto nařízením a příslušnými akty v přenesené pravomoci, za nějž nesou odpovědnost;

c) u výrobků, na něž se vztahují akty v přenesené pravomoci, neposkytují ani nevystavují jiné štítky, značky, symboly či nápisy, které nesplňují požadavky tohoto nařízení a příslušných aktů v přenesené pravomoci, jestliže by to mohlo uvést zákazníky v omyl nebo vést k nejasnostem, pokud jde o spotřebu energie nebo jiných zdrojů během používání;

d) u výrobků, na něž se akty v přenesené pravomoci nevztahují, neposkytují ani nevystavují štítky, které napodobují štítky stanovené tímto nařízením a příslušnými akty v přenesené pravomoci;

e) u výrobků, které nejsou spojeny se spotřebou energie, neposkytují ani nevystavují štítky, které napodobují štítky stanovené tímto nařízením nebo akty v přenesené pravomoci.

Ustanovením prvního pododstavce písm. d) nejsou dotčeny štítky stanovené vnitrostátním právem, ledaže se na ně vztahují akty v přenesené pravomoci.

Článek 7

Povinnosti členských států

1. Členské státy na svém území nesmějí ztěžovat uvádění výrobků, které jsou v souladu s tímto nařízením a příslušnými akty v přenesené pravomoci, na trh nebo do provozu.

2. Pokud členské státy poskytují pobídky pro výrobek, který je uveden v aktu v přenesené pravomoci, zaměří tyto pobídky na dvě nejvyšší významně zastoupené třídy energetické účinnosti, nebo na vyšší třídy podle tohoto aktu v přenesené pravomoci.

3. Členské státy zajistí, případně ve spolupráci s dodavateli a obchodníky, aby zavedení štítků a změny stupnice štítků provázely vzdělávací, informační a propagační kampaně zaměřené na označování energetickými štítky. Komise podpoří spolupráci a výměnu osvědčených postupů v souvislosti s těmito kampaněmi, včetně poskytování doporučení ohledně společných klíčových sdělení.

4. Členské státy stanoví pravidla pro sankce a mechanismy vymáhání, použitelné v případě porušení tohoto nařízení a aktů v přenesené pravomoci a přijmou veškerá opatření nezbytná pro zajištění jejich uplatňování. Stanovené sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující. Pravidla, která splňují požadavky článku 15 směrnice 2010/30/EU, se považují za vyhovující požadavkům tohoto odstavce, pokud jde o sankce.

Členské státy do 1. srpna 2017 oznámí Komisi pravidla uvedená v prvním pododstavci, jež doposud nebyla Komisi oznámena, a neprodleně Komisi oznámí i všechny jejich následné změny.

Článek 8

Dozor nad trhem Unie a kontrola výrobků, které vstupují na trh Unie

1. Na výrobky, na něž se vztahuje toto nařízení a příslušné akty v přenesené pravomoci, se použijí články 16 až 29 nařízení (ES) č. 765/2008.

2. Komise podněcuje a podporuje spolupráci a výměnu informací v oblasti dozoru nad trhem, týkající se označování výrobků štítky, mezi vnitrostátními orgány členských států, které jsou odpovědné za dozor nad trhem nebo za kontrolu výrobků vstupujících na trh Unie, jakož i mezi nimi a Komisí, mimo jiné větším zapojením skupiny pro správní spolupráci v oblasti ekodesignu a označování energetickými štítky.

Tato výměna informací se provádí i v případě, kdy z výsledků zkoušky vyplynulo, že výrobek splňuje toto nařízení a příslušné akty v přenesené pravomoci.

3. Obecné programy pro dozor nad trhem a zvláštní programy pro jednotlivá odvětví, zavedené členskými státy podle článku 18 nařízení (ES) č. 765/2008, zahrnují opatření k zajištění účinného vymáhání tohoto nařízení.

4. Komise a skupina pro správní spolupráci v oblasti ekodesignu a označování energetickými štítky společně vypracují pokyny pro prosazování tohoto nařízení, zejména pokud jde o osvědčené postupy pro zkoušení výrobků a sdílení informací mezi vnitrostátními orgány dozoru nad trhem a Komisí.

5. Orgány dozoru nad trhem jsou oprávněny vymáhat od dodavatele náhradu nákladů na kontrolu dokumentů a fyzické zkoušení výrobků v případě nesouladu s tímto nařízením nebo příslušnými akty v přenesené pravomoci.

Článek 9

Postup na vnitrostátní úrovni pro nakládání s výrobky představujícími riziko

1. Pokud orgány dozoru nad trhem jednoho členského státu mají dostatečné důvody domnívat se, že výrobek, na nějž se vztahuje toto nařízení, představuje riziko z hlediska ochrany veřejného zájmu, na nějž se vztahuje toto nařízení, jako je environmentální hledisko a hledisko ochrany spotřebitele, provedou hodnocení, zda dotčený výrobek splňuje všechny požadavky týkající se označování energetickými štítky, které souvisejí s daným rizikem a jsou stanovené tímto nařízením nebo příslušnými akty v přenesené pravomoci. Dodavatelé a obchodníci za účelem tohoto hodnocení v nezbytné míře spolupracují s orgány dozoru nad trhem.

2. Pokud v průběhu hodnocení uvedeného v odstavci 1 orgány dozoru nad trhem zjistí, že výrobek nesplňuje požadavky stanovené tímto nařízením nebo příslušnými akty v přenesené pravomoci, uloží neprodleně jeho dodavateli, nebo případně obchodníkovi, aby přijal veškerá vhodná nápravná opatření k uvedení dotčeného výrobku do souladu s těmito požadavky, nebo případně aby tento výrobek stáhl z trhu nebo z oběhu, a to v přiměřené lhůtě úměrné povaze rizika, kterou mohou stanovit.

Na opatření uvedená v tomto odstavci se použije článek 21 nařízení (ES) č. 765/2008.

3. Domnívají-li se orgány dozoru nad trhem, že se nesplnění požadavků uvedené v odstavci 2 netýká pouze území jejich členského státu, informují Komisi a ostatní členské státy o výsledcích hodnocení a o opatřeních, jejichž provedení uložily dodavateli nebo obchodníkovi.

4. Dodavatel, nebo případně obchodník zajistí, aby byla přijata veškerá vhodná nápravná či omezující opatření v souladu s odstavcem 2, pokud jde o všechny dotčené výrobky, které dodal na trh v celé Unii.

5. Pokud dodavatel, nebo případně obchodník ve lhůtě uvedené v odstavci 2 nepřijme přiměřená nápravná opatření, přijmou orgány dozoru nad trhem veškerá vhodná předběžná opatření k zákazu nebo omezení dostupnosti dotčeného výrobku na trhu daného členského státu nebo k jeho stažení z tohoto trhu nebo z oběhu.

6. Orgány dozoru nad trhem neprodleně informují Komisi a ostatní členské státy o opatřeních přijatých podle odstavce 5. Součástí uvedených informací jsou všechny dostupné podrobnosti, zejména:

a) údaje nezbytné k identifikaci nevyhovujícího výrobku;

b) původ výrobku;

c) povaha údajného nesouladu a související rizika;

d) povaha a doba trvání opatření přijatých na vnitrostátní úrovni a stanovisko dodavatele, nebo případně obchodníka.

Orgány dozoru nad trhem zejména uvedou, zda je důvodem nesouladu skutečnost, že výrobek nesplňuje požadavky týkající se aspektů ochrany veřejného zájmu stanovené v tomto nařízení, nebo zda jsou důvodem nedostatky v harmonizovaných normách uvedených v článku 13, na nichž je založen předpoklad shody.

7. Členské státy jiné než členský stát, který zahájil tento postup, neprodleně informují Komisi a ostatní členské státy o veškerých opatřeních, která přijaly, a o všech doplňujících údajích o nesouladu dotčeného výrobku, které mají k dispozici, a v případě nesouhlasu s oznámeným vnitrostátním opatřením o svých námitkách.

8. Pokud do 60 dnů od obdržení informací uvedených v odstavci 6 žádný členský stát ani Komise nevznese námitku proti předběžnému opatření přijatému členským státem, považuje se opatření za důvodné.

9. Členské státy zajistí, aby byla v souvislosti s dotčeným výrobkem neprodleně přijata vhodná omezující opatření, jako je například stažení dotčeného výrobku z jejich trhu.

Článek 10

Ochranný postup Unie

1. Pokud jsou po ukončení postupu stanoveného v čl. 9 odst. 4 a 5 vzneseny námitky proti opatření přijatému členským státem nebo pokud se Komise domnívá, že vnitrostátní opatření je v rozporu s právem Unie, zahájí Komise neprodleně konzultace s členským státem a příslušným dodavatelem, nebo případně obchodníkem, a provede hodnocení vnitrostátního opatření.

Na základě výsledků uvedeného hodnocení rozhodne Komise prostřednictvím prováděcího aktu, zda je vnitrostátní opatření důvodné a může navrhnout vhodné alternativní opatření. Tento prováděcí akt se přijme přezkumným postupem podle čl. 18 odst. 2.

2. Rozhodnutí Komise je určeno všem členským státům a Komise o něm neprodleně uvědomí členské státy a dotyčného dodavatele nebo obchodníka.

3. Pokud je vnitrostátní opatření považováno za důvodné, přijmou všechny členské státy nezbytná opatření k zajištění toho, aby byl nevyhovující výrobek stažen z jejich trhu, a informují o tom Komisi. Není-li vnitrostátní opatření považováno za důvodné, dotčený členský stát toto opatření zruší.

4. Pokud je vnitrostátní opatření považováno za důvodné a je-li nesoulad výrobku přisuzován nedostatkům v harmonizovaných normách, jak je uvedeno v čl. 9 odst. 6 tohoto nařízení, použije Komise postup stanovený v článku 11 nařízení (EU) č. 1025/2012.

5. Nápravná či omezující opatření podle čl. 9 odst. 2, 4, 5 či 9 nebo čl. 10 odst. 3 se vztahují na všechny kusy nevyhovujícího modelu a jemu rovnocenných modelů vyjma kusů, u nichž dodavatel prokáže, že požadavky splňují.

Článek 11

Zavádění štítků a změny stupnice štítků

1. V případě skupin výrobků uvedených v odstavcích 4 a 5 Komise změní stupnici štítků, které byly v platnosti ke dni 1. srpna 2017, s výhradou odstavců 4, 5 a odstavců 8 až 12.

Odchylně od požadavku dosažení významných úspor energie a nákladů podle čl. 16 odst. 3 písm. b), nelze-li změnou stupnice takových úspor dosáhnout, zajistí se alespoň homogenní stupnice A až G.

2. Jestliže pro určitou skupinu výrobků neexistuje štítek ke dni 1. srpna 2017, může Komise s výhradou odstavců 8 až 12 štítky zavést.

3. Komise může dále změnit stupnici štítků, jejichž stupnice byla změněna v souladu s odstavcem 1 nebo jež byly zavedeny v souladu s odstavcem 2, jsou-li splněny podmínky odst. 6 písm. a) nebo b) a s výhradou odstavců 8 až 12.

4. Za účelem zajištění homogenní stupnice A až G přijme Komise do 2. srpna 2023 akty v přenesené pravomoci podle článku 16 tohoto nařízení s cílem doplnit toto nařízení zavedením štítků se změněnou stupnicí A až G pro skupiny výrobků, na něž se vztahují akty v přenesené pravomoci přijaté na základě směrnice 2010/30/EU, aby mohly být štítky se změněnou stupnicí vystaveny v obchodech i na internetu osmnáct měsíců po dni vstupu aktů v přenesené pravomoci přijatých na základě tohoto nařízení v platnost.

Při určování pořadí skupin výrobků, jejichž stupnice má být změněna, vezme Komise v úvahu podíl výrobků v nejvyšších třídách.

5. Odchylně od odstavce 4 Komise:

a) předloží do 2. srpna 2025 přezkumy pro skupiny výrobků, na něž se vztahují nařízení v přenesené pravomoci (EU) č. 811/2013, (EU) č. 812/2013 a (EU) 2015/1187, za účelem změny jejich stupnice a je-li to vhodné, přijme do 2. srpna 2026 akty v přenesené pravomoci podle článku 16 tohoto nařízení s cílem doplnit toto nařízení zavedením štítků se změněnou stupnicí A až G.

   V každém případě musí být akty v přenesené pravomoci zavádějící štítky se změněnou stupnicí A až G přijaty do 2. srpna 2030;

b) přijme do 2. listopadu 2018 akty v přenesené pravomoci podle článku 16 tohoto nařízení s cílem doplnit toto nařízení zavedením štítků se změněnou stupnicí A až G pro skupiny výrobků, na něž se vztahují nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 1059/2010 ([1]), (EU) č. 1060/2010 ([2]), (EU) č. 1061/2010 ([3]), (EU) č. 1062/2010 ([4]) a (EU) č. 874/2012 ([5]) a směrnice 96/60/ES, aby mohly být štítky se změněnou stupnicí vystaveny v obchodech i na internetu dvanáct měsíců po datu vstupu uvedených aktů v platnost.

6. Pokud jde o výrobky, u nichž může Komise dále změnit stupnici štítků v souladu s odstavcem 3, provede Komise přezkum štítku za účelem změny stupnice, pokud se domnívá, že:

a) 30 % kusů modelů patřících do skupiny výrobků prodaných na trhu Unie spadá do nejvyšší energetické třídy A a lze očekávat další technologický vývoj, nebo

b) 50 % kusů modelů patřících do skupiny výrobků prodaných na trhu Unie spadá do dvou nejvyšších energetických tříd A a B a lze očekávat další technologický vývoj.

([1]) Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 1059/2010 ze dne 28. září 2010, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/30/EU, pokud jde o uvádění spotřeby energie na energetických štítcích myček nádobí pro domácnost (Úř. věst. L 314, 30.11.2010, s. 1).

([2]) Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 1060/2010 ze dne 28. září 2010, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/30/EU, pokud jde o uvádění spotřeby energie na energetických štítcích chladicích spotřebičů pro domácnost (Úř. věst. L 314, 30.11.2010, s. 17).

([3]) Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 1061/2010 ze dne 28. září 2010, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/30/EU, pokud jde o uvádění spotřeby energie na energetických štítcích praček pro domácnost (Úř. věst. L 314, 30.11.2010, s. 47).

([4]) Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 1062/2010 ze dne 28. září 2010, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/30/EU, pokud jde o uvádění spotřeby energie na energetických štítcích televizních přijímačů (Úř. věst. L 314, 30.11.2010, s. 64).

([5]) Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 874/2012 ze dne 12. července 2012, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/30/EU, pokud jde o uvádění spotřeby energie na energetických štítcích elektrických světelných zdrojů a svítidel (Úř. věst. L 258, 26.9.2012, s. 1).

7. Jsou-li podmínky odst. 6 písm. a) nebo b) podle jejího odhadu splněny, provede Komise studii za účelem přezkumu.

Nejsou-li uvedené podmínky pro určitou skupinu výrobků splněny do osmi let ode dne vstupu příslušného aktu v přenesené pravomoci v platnost, Komise zjistí, které případné překážky brání tomu, aby štítek plnil svou úlohu.

V případě nových štítků vypracuje přípravnou studii vycházející z orientačního seznamu skupin výrobků uvedeného v pracovním plánu.

Komise dokončí studii za účelem přezkumu a konzultačnímu fóru předloží výsledky a případně návrh aktu v přenesené pravomoci do 36 měsíců ode dne, k němuž odhadla, že jsou splněny podmínky odst. 6 písm. a) nebo b). Konzultační fórum odhad a studii projedná.

8. Při zavedení štítku nebo změně stupnice Komise zajistí, aby se v okamžiku zavedení štítku očekávalo, že do energetické třídy A nebudou spadat žádné výrobky, a aby odhadovaná doba, po jejímž uplynutí bude do uvedené třídy spadat většina modelů, činila nejméně deset let.

9. Odchylně od odstavce 8 v případech, kdy se očekává rychlejší technologický vývoj, stanoví Komise požadavky tak, aby se v okamžiku zavedení štítku očekávalo, že do energetických tříd A a B nebudou spadat žádné výrobky.

10. Pokud v rámci dané skupiny výrobků již není dále dovoleno uvádět na trh nebo do provozu modely zařazené do energetických tříd E, F nebo G s ohledem na prováděcí opatření týkající se ekodesignu přijaté podle směrnice 2009/125/ES, dotčená třída či třídy se na štítku vyznačí šedě, jak stanoví příslušný akt v přenesené pravomoci. Štítek se šedě vyznačenými třídami se použije pouze pro nové kusy výrobku uvedené na trh nebo do provozu.

11. Pokud není z technických důvodů možné vymezit sedm energetických tříd, které odpovídají významné úspoře energie a nákladů z pohledu zákazníka, může štítek odchylně od čl. 2 bodu 14 obsahovat méně tříd. V takovém případě je zachováno barevné spektrum energetického štítku od tmavě zelené po červenou.

12. Komise vykonává pravomoci a povinnosti, které jí jsou na základě tohoto článku svěřeny, v souladu s článkem 16.

13. Je-li podle odstavců 1 nebo 3 změněna stupnice na štítku:

a) dodavatel v období začínajícím čtyři měsíce přede dnem stanoveným v příslušném aktu v přenesené pravomoci pro počátek vystavování štítku se změněnou stupnicí poskytuje při uvedení výrobku na trh obchodníkovi jak stávající štítky, tak štítky se změněnou stupnicí a informační listy výrobku.

   Odchylně od prvního pododstavce tohoto písmene, pokud stávající štítek a štítek se změněnou stupnicí vyžadují odlišné zkoušky modelu, nemusí dodavatel poskytovat stávající štítek u kusů modelu uvedených na trh nebo do provozu během období čtyř měsíců přede dnem stanoveným v příslušném aktu v přenesené pravomoci pro počátek vystavování štítku se změněnou stupnicí, pokud před začátkem tohoto období čtyř měsíců nebyly uvedeny na trh nebo do provozu žádné kusy téhož modelu nebo rovnocenných modelů. V takovém případě nesmí obchodník tyto kusy nabízet ke koupi před uvedeným dnem. Dodavatel o tom co nejdříve uvědomí dotčeného obchodníka, a to i v případech, kdy dotyčné kusy zahrnuje do svých nabídek obchodníkům;

b) dodavatel u výrobků uvedených na trh nebo do provozu před začátkem zmíněného období čtyř měsíců poskytuje štítky se změněnou stupnicí od počátku uvedeného období na žádost obchodníka v souladu s čl. 3 odst. 2. Pro tyto výrobky obchodník získá štítek se změněnou stupnicí podle čl. 5 odst. 2.

   Odchylně od prvního pododstavce tohoto písmene:

   i) obchodník, který pro kusy ve svých zásobách není schopen získat štítek se změněnou stupnicí v souladu s prvním pododstavcem tohoto písmene, protože dodavatel ukončil svou činnost, může prodávat tyto kusy výhradně se štítky s nezměněnou stupnicí až po dobu devíti měsíců ode dne stanoveného v příslušném aktu v přenesené pravomoci pro počátek vystavování štítku se změněnou stupnicí, nebo

ii) vyžadují-li štítek s nezměněnou stupnicí a štítek se změněnou stupnicí odlišné zkoušky modelu, je dodavatel osvobozen od povinnosti poskytovat štítek se změněnou stupnicí pro kusy uvedené na trh nebo do provozu před začátkem zmíněného období čtyř měsíců, pokud nejsou po začátku tohoto období čtyř měsíců uvedeny na trh nebo do provozu žádné kusy téhož modelu nebo rovnocenných modelů. V takovém případě může obchodník prodávat tyto kusy výhradně se štítkem s nezměněnou stupnicí až po dobu devíti měsíců ode dne stanoveného v příslušném aktu v přenesené pravomoci pro počátek vystavování štítku se změněnou stupnicí;

c) obchodník nahradí stávající štítky u vystavených výrobků v obchodech i na internetu štítky se změněnou stupnicí do čtrnácti pracovních dnů po dni stanoveném v příslušném aktu v přenesené pravomoci pro počátek vystavování štítku se změněnou stupnicí. Před uvedeným dnem obchodník štítky se změněnou stupnicí nevystavuje.

Odchylně od písmen a), b) a c) tohoto odstavce mohou akty v přenesené pravomoci uvedené v čl. 16 odst. 3 písm. e) stanovit zvláštní pravidla pro energetické štítky tištěné na obalu.

Článek 12

Databáze výrobků

1. Komise zřídí a provozuje databázi výrobků sestávající z veřejné části, části věnované souladu a z internetového portálu umožňujícího přístup k oběma těmto částem.

Databáze výrobků nenahrazuje ani nemění odpovědnost orgánů dozoru nad trhem.

2. Databáze výrobků slouží těmto účelům:

a) podporovat orgány dozoru nad trhem při plnění jejich úkolů podle tohoto nařízení a příslušných aktů v přenesené pravomoci, včetně jejich vymáhání;

b) poskytovat veřejnosti informace o výrobcích uváděných na trh a o jejich energetických štítcích a informační listy výrobků;

c) poskytovat Komisi aktuální informace o energetické účinnosti výrobků pro přezkum energetických štítků.

3. Veřejná část databáze a internetový portál obsahují informace stanovené v bodech 1 a 2 přílohy I, které se zpřístupní veřejnosti. Veřejná část databáze splňuje kritéria uvedená v odstavci 7 tohoto článku a funkční kritéria stanovená v bodě 4 přílohy I.

4. Část databáze výrobků věnovaná souladu je přístupná pouze orgánům dozoru nad trhem a Komisi a obsahuje informace stanovené v bodě 3 přílohy I, včetně zvláštních částí technické dokumentace uvedených v odstavci 5 tohoto článku. Část věnovaná souladu splňuje kritéria uvedená v odstavcích 7 a 8 tohoto článku a funkční kritéria stanovená v bodě 4 přílohy I.

5. Povinné zvláštní části technické dokumentace, jež dodavatel zadává do databáze, zahrnují pouze:

a) obecný popis modelu postačující k jeho jednoznačné a snadné identifikaci;

b) odkazy na použité harmonizované normy nebo jiné použité normy měření;

c) zvláštní preventivní opatření, která je třeba učinit při montáži, instalaci, údržbě či zkoušení modelu;

d) naměřené technické parametry modelu;

e) výpočty provedené u měřených parametrů;

f) zkušební podmínky, nejsou-li dostatečně popsány v písmenu b).

Dodavatel kromě toho může dobrovolně zadávat do databáze další části technické dokumentace.

6. Pokud orgány dozoru nad trhem nebo Komise zjistí, že k plnění svých úkolů podle tohoto nařízení potřebují i údaje, které nejsou uvedeny v odstavci 5, nebo údaje, které nejsou k dispozici ve veřejné části databáze, mohou si je od dodavatele vyžádat.

7. Databáze výrobků je zřízena v souladu s těmito kritérii:

a) minimalizace administrativní zátěže pro dodavatele a jiné uživatele databáze;

b) uživatelská vstřícnost a nákladová efektivnost, a

c) automatické zamezení nadbytečnému registrování.

8. Část databáze věnovaná souladu je zřízena v souladu s těmito kritérii:

a) ochrana před nezamýšleným použitím a ochrana důvěrných informací prostřednictvím přísných bezpečnostních opatření;

b) přístupová práva podle zásady „vědět jen to nejnutnější“;

c) zpracování osobních údajů v souladu s nařízením (ES) č. 45/2001 a směrnicí 95/46/ES, v závislosti na dané situaci;

d) omezení přístupu k údajům co do rozsahu, aby nebylo možné kopírovat větší soubory údajů;

e) možnost pro dodavatele sledovat přístup k údajům jeho technické dokumentace.

9. S údaji v části databáze věnované souladu se nakládá v souladu s rozhodnutím Komise (EU, Euratom) 2015/443 ([1]). Použijí se zejména zvláštní ustanovení o kybernetické bezpečnosti rozhodnutí Komise (EU, Euratom) 2017/46 ([2]) a příslušné prováděcí předpisy. Stupeň utajení odráží následné škody vyplývající ze zveřejnění údajů neoprávněným osobám.

10. Dodavatel má právo na přístup k informacím, které do databáze výrobků zadal podle čl. 4 odst. 1 a 2, jakož i na jejich úpravu. Pro účely dozoru nad trhem se uchovává záznam o změnách, v němž jsou uvedena data veškerých úprav.

11. Zákazníci využívající veřejnou část databáze výrobků mají možnost snadno zjistit nejvyšší zastoupenou energetickou třídu v každé skupině výrobků, a mohou tak porovnat vlastnosti modelů a zvolit energeticky nejúčinnější výrobky.

12. Komisi je svěřena pravomoc stanovit prostřednictvím prováděcích aktů podrobnosti fungování databáze výrobků. Po konzultaci s konzultačním fórem stanoveným v článku 14 se tyto prováděcí akty přijímají přezkumným postupem podle čl. 18 odst. 2.

Článek 13

Harmonizované normy

1. Po přijetí aktu v přenesené pravomoci podle článku 16 tohoto nařízení, který stanoví zvláštní požadavky na označování, Komise v souladu s nařízením (EU) č. 1025/2012 zveřejní v *Úředním věstníku Evropské unie* odkazy na harmonizované normy, které splňují příslušné požadavky aktu v přenesené pravomoci týkající se měření a výpočtů.

2. Jsou-li při posouzení shody výrobku použity takovéto harmonizované normy, má se za to, že model je ve shodě s příslušnými požadavky na měření a výpočty stanovenými v aktu v přenesené pravomoci.

3. Harmonizované normy mají za cíl co nejvíce simulovat používání daného výrobku v reálných podmínkách a současně zachovávají standardní zkušební metodu. Zkušební metody dále zohlední související náklady pro průmysl a malé a střední podniky.

4. Metody měření a výpočtů, jež tvoří součást harmonizovaných norem, jsou spolehlivé, přesné a reprodukovatelné a jsou v souladu s požadavky uvedenými v čl. 3 odst. 4 a 5.

([1]) Rozhodnutí Komise (EU, Euratom) 2015/443 ze dne 13. března 2015 o bezpečnosti v Komisi (Úř. věst. L 72, 17.3.2015, s. 41).
([2]) Rozhodnutí Komise (EU, Euratom) 2017/46 ze dne 10. ledna 2017 o bezpečnosti komunikačních a informačních systémů v Evropské komisi (Úř. věst. L 6, 11.1.2017, s. 40).

Článek 14

Konzultační fórum

1. Komise při výkonu svých činností podle tohoto nařízení zajistí v souvislosti s každým aktem v přenesené pravomoci přijatým podle článku 16 a každým prováděcím aktem přijatým podle čl. 12 odst. 12 tohoto nařízení vyváženou účast zástupců členských států a zúčastněných stran, jichž se dotčená skupina výrobků týká, jako jsou výrobní odvětví včetně malých a středních podniků a řemeslníků, odborové organizace, velkoobchodníci, maloobchodníci, dovozci, skupiny zabývající se ochranou životního prostředí a organizace spotřebitelů. Komise za tímto účelem zřídí konzultační fórum, na jehož půdě se tyto strany setkávají. Konzultační fórum je spojeno s konzultačním fórem uvedeným v článku 18 směrnice 2009/125/ES.

2. Pokud je to vhodné, Komise při vypracovávání aktů v přenesené pravomoci ověří provedení a obsah štítků pro konkrétní skupiny výrobků na reprezentativních skupinách zákazníků z Unie, aby zajistila, že jsou pro ně tyto štítky jasně srozumitelné.

Článek 15

Pracovní plán

Komise po konzultaci s konzultačním fórem uvedeným v článku 14 vypracuje dlouhodobý pracovní plán a zveřejní jej. Pracovní plán stanoví orientační seznam skupin výrobků, které se považují za prioritní pro přijetí aktů v přenesené pravomoci. Pracovní plán rovněž stanoví plány revize a změn stupnic štítků pro skupiny výrobků v souladu s čl. 11 odst. 4 a 5, s výjimkou změn stupnic štítků, jež byly v platnosti ke dni 1. srpna 2017 a pro které je změna stupnice stanovena v článku 11 tohoto nařízení.

Komise pracovní plán pravidelně aktualizuje po konzultaci s konzultačním fórem. Pracovní plán může být spojen s pracovním plánem, který vyžaduje článek 16 směrnice 2009/125/ES, a je přezkoumáván každé tři roky.

Komise informuje každý rok Evropský parlament a Radu o pokroku, jehož dosáhla při provádění pracovního plánu.

Článek 16

Akty v přenesené pravomoci

1. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 17 za účelem doplnění tohoto nařízení stanovením podrobných požadavků týkajících se štítků pro konkrétní skupiny výrobků.

2. Akty v přenesené pravomoci uvedené v odstavci 1 stanoví skupiny výrobků, které splňují tato kritéria:

a) skupina výrobků má podle posledních dostupných údajů a vzhledem k množství uváděnému na trh Unie významný potenciál z hlediska úspor energie a případně jiných zdrojů;

b) modely s rovnocennou funkcí v rámci skupiny výrobků se výrazně liší v příslušných úrovních výkonnosti;

c) se skupinou výrobků není spojen žádný významný negativní dopad, pokud jde o cenovou dostupnost a náklady životního cyklu;

d) zavedení požadavků na označování energetickými štítky pro skupinu výrobků nemá významný negativní dopad na funkčnost výrobku během jeho používání.

3. Akty v přenesené pravomoci týkající se konkrétních skupin výrobků stanoví zejména:

a) definici konkrétní skupiny výrobků spadajících pod definici „výrobku spojeného se spotřebou energie“ uvedenou v čl. 2 bodě 1, na kterou se mají vztahovat podrobné požadavky týkající se označování energetickými štítky;

b) provedení a obsah energetického štítku včetně stupnice A až G znázorňující spotřebu energie, přičemž provedení musí být v co nejvyšší míře jednotné u všech skupin výrobků a musí být ve všech případech srozumitelné a čitelné. Klasifikační stupně A až G odpovídají významné úspoře energie a nákladů a odpovídajícímu rozlišení výrobků z hlediska zákazníka. Stanoví rovněž, jakým způsobem jsou klasifikační stupně A až G, a případně spotřeba energie, uvedeny na viditelném místě štítku;

c) případné využívání jiných zdrojů a doplňující informace týkající se výrobku, přičemž v takovém případě je na štítku zdůrazněna energetická účinnost výrobku. Doplňující informace jsou jednoznačné a nemají ve vztahu k zákazníkům negativní dopad na srozumitelnost a účinnost štítku jako celku. Musí být založeny na údajích týkajících se fyzických vlastností výrobku, které jsou měřitelné a ověřitelné orgány dozoru nad trhem;

d) případné uvedení odkazu na energetickém štítku umožňujícího zákazníkům identifikovat výrobky, jež jsou energeticky inteligentní, tj. schopné automaticky měnit a optimalizovat svou spotřebu v reakci na vnější podněty (například signály ústředního domácího systému pro hospodaření s energií nebo zprostředkované tímto systémem, cenové signály, přímé kontrolní signály, místní měření) nebo poskytovat další služby, které zvyšují energetickou účinnost a využívání obnovitelných zdrojů energie, s cílem zlepšit dopad spotřeby energie na životní prostředí napříč celým energetickým systémem;

e) místa, kde je energetický štítek vystaven, například zda má být připevněn k výrobku, aniž dojde k jeho poškození, vytištěn na obalu, poskytnut v elektronickém formátu nebo vystaven na internetu, s ohledem na požadavky čl. 3 odst. 1 a na důsledky pro zákazníky, dodavatele a obchodníky;

f) případné elektronické prostředky pro označování výrobků;

g) způsob, jakým mají být energetický štítek a informační list výrobku poskytnuty v případě prodeje na dálku;

h) požadovaný obsah a případně též úpravu a další podrobnosti týkající se informačního listu výrobku a technické dokumentace, včetně možnosti zadat parametry informačního listu výrobku do databáze v souladu s čl. 3 odst. 1;

i) toleranci pro ověřování, jež mají členské státy používat při ověřování souladu s požadavky;

j) způsob, jakým má být ve vizuálních reklamách a propagačních materiálech technického charakteru zobrazena energetická třída a rozpětí tříd energetické účinnosti dostupné na štítku, včetně čitelnosti a viditelnosti;

k) metody měření a výpočtů uvedené v článku 13, které mají být použity za účelem stanovení údajů na energetickém štítku a v informačním listu výrobku, včetně definice indexu energetické účinnosti (EEI) či rovnocenného parametru;

l) zda je u větších spotřebičů k dosažení dané energetické třídy vyžadována vyšší energetická účinnost;

m) úpravu veškerých dalších odkazů uvedených na energetickém štítku, které zákazníkům umožňují elektronický přístup k podrobnějším informacím o výkonnosti výrobku, jež jsou uvedeny v informačním listu výrobku. Tyto odkazy mohou být upraveny do podoby internetové adresy, dynamického kódu QR, odkazu na štítky dostupné na internetu či jakékoli jiné podoby vhodné pro spotřebitele;

n) skutečnost, kde a jakým způsobem by se energetické třídy popisující spotřebu energie dotčeného výrobku měly během používání zobrazovat na případném interaktivním displeji výrobku;

o) datum hodnocení a případné následné revize aktu v přenesené pravomoci;

p) případné rozdíly v energetické účinnosti v různých klimatických regionech;

q) pokud jde o požadavky na uchovávání informací v části databáze věnované souladu podle čl. 4 odst. 6, uchovávání údajů po dobu kratší než patnáct let, případně s ohledem na průměrnou životnost výrobku.

4. Komise přijme samostatný akt v přenesené pravomoci pro každou konkrétní skupinu výrobků. Pokud Komise rozhodne o harmonogramu přijetí aktu v přenesené pravomoci pro konkrétní skupinu výrobků, nepozdrží přijetí kvůli přijímání aktu v přenesené pravomoci pro jinou konkrétní skupinu výrobků, pokud si výjimečné okolnosti nevyžádají jiná opatření.

5. Komise vede aktualizovaný soupis všech příslušných aktů v přenesené pravomoci, jakož i opatření, jež rozvíjejí směrnici 2009/125/ES, včetně úplných odkazů na všechny příslušné harmonizované normy.

Článek 17

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.

2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedené v čl. 11 odst. 4 a 5 a článku 16 se Komisi svěřuje na dobu šesti let ode dne 1. srpna 2017. Komise vypracuje zprávu o přenesené pravomoci nejpozději devět měsíců před koncem tohoto šestiletého období. Přenesení pravomoci se automaticky prodlužuje o stejně dlouhá období, pokud Evropský parlament nebo Rada nevysloví proti tomuto prodloužení námitku nejpozději tři měsíce před koncem každého z těchto období.

3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v čl. 11 odst. 4 a 5 a článku 16 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie* nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.

4. Před přijetím aktu v přenesené pravomoci Komise vede konzultace s odborníky jmenovanými jednotlivými členskými státy v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů. Konzultace s odborníky z členských států se uskuteční po konzultaci podle článku 14.

5. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.

6. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle čl. 11 odst. 4 a 5 a článku 16 vstoupí v platnost pouze tehdy, pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.

Článek 18

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen výbor zřízený článkem 19 směrnice 2009/125/ES. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.

Článek 19

Hodnocení a podávání zpráv

Do 2. srpna 2025 posoudí Komise provádění tohoto nařízení a předloží Evropskému parlamentu a Radě zprávu. V této zprávě posoudí, jak účinně toto nařízení a akty v přenesené pravomoci a prováděcí akty přijaté na jeho základě umožnily zákazníkům volit účinnější výrobky, přičemž vezme v úvahu jeho dopady na podnikání, spotřebu energie, emise skleníkových plynů, činnosti v oblasti dozoru nad trhem a náklady spojené se zřízením a provozem databáze.

Článek 20

Zrušení a přechodná ustanovení

1. Směrnice 2010/30/EU se zrušuje s účinkem ode dne 1. srpna 2017.

2. Odkazy na zrušenou směrnici se považují za odkazy na toto nařízení v souladu se srovnávací tabulkou obsaženou v příloze II.

3. Pro modely, jejichž jednotlivé kusy byly uvedeny na trh nebo do provozu v souladu se směrnicí 2010/30/EU před 1. srpnem 2017, dodavatel po dobu pěti let od vyrobení posledního kusu zpřístupní elektronickou verzi technické dokumentace pro účely kontroly do deseti dnů od obdržení žádosti od orgánů dozoru nad trhem nebo od Komise.

4. Akty v přenesené pravomoci přijaté podle článku 10 směrnice 2010/30/EU a směrnice 96/60/ES zůstávají v platnosti až do jejich zrušení aktem v přenesené pravomoci přijatým podle článku 16 tohoto nařízení, který se vztahuje na příslušnou skupinu výrobků.

Skupiny výrobků, na které se vztahují akty v přenesené pravomoci přijaté podle článku 10 směrnice 2010/30/EU a směrnice 96/60/ES, podléhají povinnostem podle tohoto nařízení.

5. Ve vztahu ke skupinám výrobků, na které se již vztahují akty v přenesené pravomoci přijaté podle článku 10 směrnice 2010/30/EU nebo směrnice 96/60/ES, se v případě, že Komise přijme akty v přenesené pravomoci podle článku 16 tohoto nařízení, může odchylně od čl. 16 odst. 3 písm. b) tohoto nařízení i nadále použít klasifikace energetické účinnosti zavedená podle směrnice 2010/30/EU, a to až do dne použitelnosti aktů v přenesené pravomoci, kterými se zavádějí štítky se změněnou stupnicí podle článku 11 tohoto nařízení.

Článek 21

Vstup v platnost a použitelnost

Toto nařízení vstupuje v platnost čtvrtým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se ode dne 1. srpna 2017.

Odchylně od druhého pododstavce se článek 4 týkající se povinností dodavatelů ve vztahu k databázi výrobků použije ode dne 1. ledna 2019.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

Ve Štrasburku dne 4. července 2017.

Za Evropský parlament	*Za Radu*
předseda	*předseda*
A. TAJANI	M. MAASIKAS

PŘÍLOHA I

INFORMACE ZADÁVANÉ DO DATABÁZE VÝROBKŮ A FUNKČNÍ KRITÉRIA PRO VEŘEJNOU ČÁST DATABÁZE

1. Informace, jež do veřejné části databáze zadává dodavatel:

   a) jméno nebo ochranná známka, adresa, kontaktní údaje a další právní identifikace dodavatele;

   b) identifikační značka modelu;

   c) štítek v elektronické podobě;

   d) třída (třídy) energetické účinnosti a další parametry na štítku;

   e) parametry informačního listu výrobku v elektronickém formátu.

2. Informace, jež uvádí Komise na internetovém portálu:

   a) kontaktní údaje vnitrostátních orgánů dozoru nad trhem;

   b) pracovní plán podle článku 15;

   c) zápisy z konzultačního fóra;

   d) soupis aktů v přenesené pravomoci a prováděcích aktů, přechodných metod měření a výpočtů a platných harmonizovaných norem.

3. Informace, jež do části databáze věnované souladu zadává dodavatel:

   a) identifikační značka všech rovnocenných modelů, které již byly uvedeny na trh;

   b) technická dokumentace podle čl. 12 odst. 5.

   Komise poskytne odkaz na Informační a komunikační systém pro dozor nad trhem (ICSMS), který obsahuje výsledky kontrol souladu provedených členskými státy a přijatých předběžných opatření.

4. Funkční kritéria pro veřejnou část databáze výrobků:

   a) pro každý model výrobku je veden zvláštní záznam;

   b) generuje jediný soubor, který umožňuje nahlédnutí, stažení i vytištění energetického štítku každého modelu, jakož i jazykové verze úplného informačního listu výrobku ve všech úředních jazycích Unie;

   c) informace musí být ve formátu umožňujícím strojové čtení, třídění a vyhledávání, přičemž musí dodržovat otevřené standardy pro užití třetí osobou a být poskytovány bezplatně;

   d) zřídí se a provozuje online asistenční služba či kontaktní místo pro dodavatele a portál na ně jasně odkazuje.

PŘÍLOHA II

SROVNÁVACÍ TABULKA

Směrnice 2010/30/EU	Toto nařízení
Čl. 1 odst. 1	Čl. 1 odst. 1
Čl. 1 odst. 2	—
Čl. 1 odst. 3 písm. a) a b)	Čl. 1 odst. 2 písm. a) a b)
Čl. 1 odst. 3 písm. c)	—
Článek 2	Článek 2
Čl. 2 písm. a)	Čl. 2 bod 1
Čl. 2 písm. b)	Čl. 2 bod 22
Čl. 2 písm. c)	—
Čl. 2 písm. d)	—
Čl. 2 písm. e)	—
Čl. 2 písm. f)	—
Čl. 2 písm. g)	Čl. 2 bod 13
Čl. 2 písm. h)	Čl. 2 bod 14
Čl. 2 písm. i)	Čl. 2 bod 8
Čl. 2 písm. j)	Čl. 2 bod 9
Čl. 2 písm. k)	—
Článek 3	Článek 7
Čl. 3 odst. 1 písm. a)	Čl. 7 odst. 3
Čl. 3 odst. 1 písm. b)	Čl. 6 písm. c)
Čl. 3 odst. 1 písm. c)	Čl. 7 odst. 3
Čl. 3 odst. 1 písm. d)	Čl. 8 odst. 2
Čl. 3 odst. 2	Čl. 6 písm. b) a článek 9
Čl. 3 odst. 3	Čl. 8 odst. 1
Čl. 3 odst. 4	—
Čl. 4 písm. a)	Článek 5
Čl. 4 písm. b)	—
Čl. 4 písm. c)	Čl. 6 písm. a)
Čl. 4 písm. d)	Čl. 6 písm. a)
Článek 5	Čl. 3 odst. 1 a článek 6
Čl. 5 písm. a)	Čl. 3 odst. 1
Čl. 5 písm. b) body i), ii), iii) a iv)	Čl. 4 odst. 6 a příloha I
Čl. 5 písm. c)	Čl. 4 odst. 6
Čl. 5 písm. d)	Čl. 3 odst. 1
Čl. 5 písm. d) druhý pododstavec	Čl. 3 odst. 1
Čl. 5 písm. e)	Čl. 3 odst. 1
Čl. 5 písm. f)	—
Čl. 5 písm. g)	Čl. 3 odst. 1
Čl. 5 písm. h)	—
Článek 6	Čl. 5 odst. 1 a článek 6
Čl. 6 písm. a)	Čl. 5 odst. 1 písm. a)
Čl. 6 písm. b)	Čl. 5 odst. 1 písm. a)

Směrnice 2010/30/EU	Toto nařízení
Článek 7	Čl. 16 odst. 3 písm. e) a g)
Čl. 8 odst. 1	Čl. 7 odst. 1
Čl. 8 odst. 2	—
Čl. 9 odst. 3	Čl. 7 odst. 2
Čl. 9 odst. 4	—
Čl. 10 odst. 1	Článek 16
Čl. 10 odst. 1 druhý pododstavec	Čl. 16 odst. 2
Čl. 10 odst. 1 třetí pododstavec	—
Čl. 10 odst. 1 čtvrtý pododstavec	Čl. 16 odst. 3 písm. c)
Čl. 10 odst. 2 písm. a)	Čl. 16 odst. 2 písm. a)
Čl. 10 odst. 2 písm. b)	Čl. 16 odst. 2 písm. b)
Čl. 10 odst. 2 písm. c)	—
Čl. 10 odst. 3 písm. a)	—
Čl. 10 odst. 3 písm. b)	—
Čl. 10 odst. 3 písm. c)	Článek 14
Čl. 10 odst. 3 písm. d)	—
Čl. 10 odst. 4 písm. a)	Čl. 16 odst. 3 písm. a)
Čl. 10 odst. 4 písm. b)	Čl. 16 odst. 3 písm. k)
Čl. 10 odst. 4 písm. c)	Čl. 16 odst. 3 písm. h)
Čl. 10 odst. 4 písm. d)	Čl. 16 odst. 3 písm. b)
Čl. 10 odst. 4 písm. d) druhý pododstavec	—
Čl. 10 odst. 4 písm. d) třetí pododstavec	Čl. 16 odst. 3 písm. b)
Čl. 10 odst. 4 písm. d) čtvrtý pododstavec	Čl. 11 odst. 3
Čl. 10 odst. 4 písm. d) pátý pododstavec	Článek 11
Čl. 10 odst. 4 písm. e)	Čl. 16 odst. 3 písm. e)
Čl. 10 odst. 4 písm. f)	Čl. 16 odst. 3 písm. h)
Čl. 10 odst. 4 písm. g)	Čl. 16 odst. 3 písm. j)
Čl. 10 odst. 4 písm. h)	Čl. 11 odst. 3
Čl. 10 odst. 4 písm. i)	Čl. 16 odst. 3 písm. i)
Čl. 10 odst. 4 písm. j)	Čl. 16 odst. 3 písm. o)
Čl. 11 odst. 1	Čl. 17 odst. 2
Čl. 11 odst. 2	Čl. 17 odst. 5
Čl. 11 odst. 3	Čl. 17 odst. 1
Čl. 12 odst. 1	Čl. 17 odst. 3
Čl. 12 odst. 2	—
Čl. 12 odst. 3	Čl. 17 odst. 3
Článek 13	Čl. 17 odst. 6
Článek 14	Článek 19
Článek 15	Čl. 7 odst. 4
Článek 16	—
Článek 17	Článek 20
Článek 18	Článek 21
Článek 19	Článek 21
Příloha I	—
—	Příloha I
Příloha II	Příloha II

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2017/1370

ze dne 4. července 2017,

kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 1683/95, kterým se stanoví jednotný vzor víz

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 77 odst. 2 písm. a) této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

v souladu s řádným legislativním postupem ([1]),

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Nařízení Rady (ES) č. 1683/95 ([2]) stanovilo jednotný vzor víz.

(2) Vzhledem k závažným případům padělání a podvodů je třeba současný společný vzor vízového štítku, který se používá již dvacet let, považovat za nedostatečně zabezpečený.

(3) Za účelem zvýšení úrovně zabezpečení vízového štítku a zabránění jeho padělání by proto měl být zaveden nový společný vzor vízového štítku obsahující více moderních bezpečnostních prvků.

(4) Na žádost Irska nebo Spojeného království by se Komise měla vhodným způsobem se žádajícím členským státem dohodnout na vzájemné výměně technických informací pro účely udělování vnitrostátních víz tímto členským státem.

(5) Toto nařízení dodržuje základní práva a ctí zásady uznané zejména Listinou základních práv Evropské unie.

(6) Toto nařízení rozvíjí ta ustanovení schengenského *acquis*, kterých se neúčastní Spojené království v souladu s rozhodnutím Rady 2000/365/ES ([3]); Spojené království se tedy nepodílí na jeho přijímání a toto nařízení pro ně není závazné ani použitelné.

(7) Toto nařízení rozvíjí ta ustanovení schengenského *acquis*, kterých se neúčastní Irsko v souladu s rozhodnutím Rady 2002/192/ES ([4]); Irsko se tedy nepodílí na jeho přijímání a toto nařízení pro ně není závazné ani použitelné.

(8) Toto nařízení představuje akt navazující na schengenské acquis nebo s ním jinak související ve smyslu čl. 3 odst. 1 aktu o přistoupení z roku 2003, čl. 4 odst. 1 aktu o přistoupení z roku 2005 a čl. 4 odst. 1 aktu o přistoupení z roku 2011.

(9) Pokud jde o Island a Norsko, rozvíjí toto nařízení ta ustanovení schengenského *acquis* ve smyslu Dohody uzavřené mezi Radou Evropské unie a Islandskou republikou a Norským královstvím o přidružení těchto dvou států k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* ([5]), která spadají do oblasti uvedené v čl. 1 bodě B rozhodnutí Rady 1999/437/ES ([6]).

([1]) Postoj Evropského parlamentu ze dne 1. června 2017 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 20. června 2017.

([2]) Nařízení Rady (ES) č. 1683/95 ze dne 29. května 1995, kterým se stanoví jednotný vzor víz (Úř. věst. L 164, 14.7.1995, s. 1).

([3]) Rozhodnutí Rady 2000/365/ES ze dne 29. května 2000 o žádosti Spojeného království Velké Británie a Severního Irska, aby se na ně vztahovala některá ustanovení schengenského *acquis* (Úř. věst. L 131, 1.6.2000, s. 43).

([4]) Rozhodnutí Rady 2002/192/ES ze dne 28. února 2002 o žádosti Irska, aby se na ně vztahovala některá ustanovení schengenského *acquis* (Úř. věst. L 64, 7.3.2002, s. 20).

([5]) Úř. věst. L 176, 10.7.1999, s. 36.

([6]) Rozhodnutí Rady 1999/437/ES ze dne 17. května 1999 o některých opatřeních pro uplatňování Dohody uzavřené mezi Radou Evropské unie a Islandskou republikou a Norským královstvím o přidružení těchto dvou států k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* (Úř. věst. L 176, 10.7.1999, s. 31).

(10) Pokud jde o Švýcarsko, rozvíjí toto nařízení ta ustanovení schengenského *acquis* ve smyslu Dohody mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* ([1]), která spadají do oblasti uvedené v čl. 1 bodě B rozhodnutí Rady 1999/437/ES ve spojení s článkem 3 rozhodnutí Rady 2008/146/ES ([2]).

(11) Pokud jde o Lichtenštejnsko, rozvíjí toto nařízení ta ustanovení schengenského *acquis* ve smyslu Protokolu mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím, Švýcarskou konfederací a Lichtenštejnským knížectvím o přistoupení Lichtenštejnského knížectví k Dohodě mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* ([3]), která spadají do oblasti uvedené v čl. 1 bodě B rozhodnutí Rady 1999/437/ES ve spojení s článkem 3 rozhodnutí Rady 2011/350/EU ([4]).

(12) Nařízení (ES) č. 1683/95 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Nařízení (ES) č. 1683/95 se mění takto:

1) V článku 7 se doplňují nové pododstavce, které znějí:

„Na žádost Irska nebo Spojeného království se Komise vhodným způsobem dohodne se žádajícím členským státem na výměně technických informací uvedených v článku 2 pro účely udělování vnitrostátních víz tímto členským státem.

Podají-li Irsko nebo Spojené království takovou žádost, ponesou náklady, na něž Irsko a Spojené království nepřispívají v souladu s článkem 5 protokolu č. 21 o postavení Spojeného království a Irska s ohledem na prostor svobody, bezpečnosti a práva, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a Smlouvě o fungování Evropské unie."

2) Příloha se nahrazuje vyobrazením a zněním obsaženým v příloze tohoto nařízení.

Článek 2

Vízové štítky odpovídající technickým podmínkám uvedeným v příloze nařízení (ES) č. 1683/95, které jsou použitelné do dne uvedeného v čl. 3 druhém pododstavci tohoto nařízení, mohou být používány pro víza udělená v období šesti měsíců po tomto dni.

Článek 3

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Členské státy použijí toto nařízení nejpozději po uplynutí patnácti měsíců od přijetí dalších technických podmínek uvedených v článku 2 nařízení (ES) č. 1683/95.

([1]) Úř. věst. L 53, 27.2.2008, s. 52.
([2]) Rozhodnutí Rady 2008/146/ES ze dne 28. ledna 2008 o uzavření Dohody mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* jménem Evropského společenství (Úř. věst. L 53, 27.2.2008, s. 1).
([3]) Úř. věst. L 160, 18.6.2011, s. 21.
([4]) Rozhodnutí Rady 2011/350/EU ze dne 7. března 2011 o uzavření Protokolu mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím, Švýcarskou konfederací a Lichtenštejnským knížectvím o přistoupení Lichtenštejnského knížectví k dohodě mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* jménem Evropské unie, pokud jde o zrušení kontrol na vnitřních hranicích a pohyb osob (Úř. věst. L 160, 18.6.2011, s. 19).

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné v členských státech v souladu se Smlouvami.

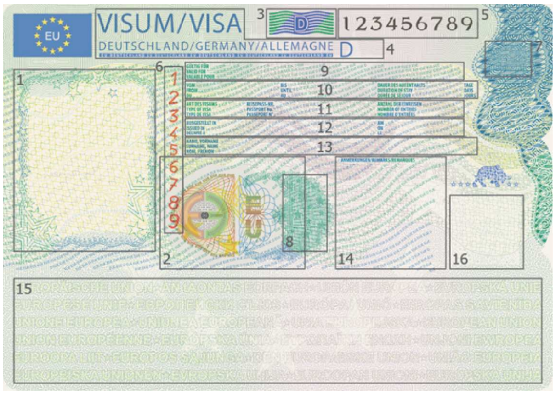
Ve Štrasburku dne 4. července 2017.

Za Evropský parlament	*Za Radu*
předseda	*předseda*
A. TAJANI	M. MAASIKAS

PŘÍLOHA

Příloha nařízení (ES) č. 1683/95 se nahrazuje tímto:

„*PŘÍLOHA*

Bezpečnostní prvky

1. Integrovaná barevná fotografie držitele zhotovená podle přísných bezpečnostních norem.

2. V tomto prostoru se objevuje difrakční opticky se měnící prvek („kinegram“ nebo jeho obdoba). V závislosti na úhlu pohledu se stávají viditelnými písmena „EU“, „EUE“ a kinematické gilošové čáry v různých velikostech a barvách.

3. Tento rámeček obsahuje kód země tvořený třemi písmeny uvedený v dokumentu ICAO 9303 o strojově čitelných cestovních dokladech členského státu udělujícího vízum nebo zkratku „BNL“, je-li uděleno Belgií, Lucemburskem nebo Nizozemskem, v opticky proměnlivé barvě. V závislosti na úhlu pohledu je viditelný v různých barvách.

4. V tomto prostoru se objevuje, napsáno velkými písmeny:

   a) slovo „VISA“. Členský stát udělující vízum může připojit odpovídající výraz v jiném úředním jazyce orgánů Unie;

   b) název členského státu udělujícího vízum v angličtině, francouzštině a jiném úředním jazyce orgánů Unie;

   c) kód členského státu udělujícího vízum tvořený třemi písmeny uvedený v dokumentu ICAO 9303.

5. Tento rámeček obsahuje horizontálně orientované devítimístné vnitrostátní číslo vízového štítku, které je předtištěno černou barvou. Užívá se zvláštního písma.

6. Tento rámeček obsahuje vertikálně orientované devítimístné vnitrostátní číslo vízového štítku, které je předtištěno červenou barvou. Užívá se zvláštního písma odlišného od písma použitého v rámečku 5. „Číslem vízového štítku“ je kód země tvořený třemi písmeny podle dokumentu ICAO 9303 a vnitrostátní číslo uvedené v rámečcích 5 a 6.

7. Tento rámeček obsahuje písmena „EU“ s efektem skrytého obrazu. Tato písmena jsou světlá, je-li štítek nakloněn směrem od pozorovatele, a tmavá, otočí-li se o 90°.

8. Tento rámeček obsahuje kód uvedený v rámečku 3 s efektem skrytého obrazu. Tento kód je světlý, je-li štítek nakloněn směrem od pozorovatele, a tmavý, otočí-li se o 90°.

Oddíly, které mají být doplněny

Nadpisy rámečků jsou v angličtině a francouzštině. Členský stát udělující vízum může přidat překlad do jiného úředního jazyka orgánů Unie.

9. Tento rámeček začíná slovy „platný pro“. Orgán udělující vízum zde uvede území, kam je držitel víza oprávněn cestovat.

10. Tento rámeček začíná slovem „od“ a dále na řádku je slovo „do“. Orgán udělující vízum zde uvede dobu trvání pobytu držitele víza povolenou vízem. Dále na řádku jsou slova „délka pobytu“ (tj. délka zamýšleného pobytu žadatele) a opět slovo „dní“.

11. Tento rámeček začíná slovy „druh víza“. Orgán udělující vízum zde uvede kategorii víza. Dále na řádku jsou slova „pas č.“ a dále slova „počet vstupů“.

12. Tento rámeček začíná slovy „vydáno v“ a užívá se na uvedení místa vydání víza udělujícím orgánem. Dále na řádku je slovo „dne“ (kde orgán udělující vízum vyplní datum jeho vydání).

13. Tento rámeček začíná slovy „příjmení, jméno“.

14. Tento rámeček začíná slovem „poznámky“. Místo pod slovem „poznámky“ užívá orgán udělující vízum pro uvedení dalších informací.

15. Tento rámeček obsahuje relevantní strojově čitelné informace pro usnadnění kontrol na vnějších hranicích. Strojově čitelná zóna obsahuje viditelný text v podtisku, se slovy „Evropská unie“ ve všech úředních jazycích orgánů Unie. Tento text nemá vliv na technické vlastnosti strojově čitelné zóny ani na možnost jejího přečtení.

16. Tento rámeček je vyhrazen pro případné doplnění společného 2D čárového kódu.“

SMĚRNICE

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2017/1371

ze dne 5. července 2017

o boji vedeném trestněprávní cestou proti podvodům poškozujícím finanční zájmy Unie

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 83 odst. 2 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Výboru regionů ([1]),

v souladu s řádným legislativním postupem ([2]),

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Ochrana finančních zájmů Unie se nevztahuje pouze na správu rozpočtových prostředků, ale týká se i všech opatření, jež poškozují nebo mohou poškodit její aktiva a aktiva členských států, a to v rozsahu, v jakém mají tato opatření význam pro politiky Unie.

(2) Úmluva o ochraně finančních zájmů Evropských společenství ze dne 26. července 1995, vypracovaná na základě článku K.3 Smlouvy o Evropské unii ([3]), včetně protokolů k této úmluvě ze dne 27. září 1996 ([4]), 29. listopadu 1996 ([5]) a 19. června 1997 ([6]) (dále jen „úmluva“) stanoví minimální pravidla týkající se vymezení trestných činů a sankcí v oblasti podvodů poškozujících finanční zájmy Unie. Úmluva byla vypracována členskými státy a konstatovalo se v ní, že podvody poškozující příjmy a výdaje Unie se v mnoha případech neomezují pouze na jednu zemi a jsou často páchány organizovanými kriminálními sítěmi. Již v úmluvě proto bylo uznáno, že v zájmu ochrany finančních zájmů Unie je třeba trestně stíhat podvodná jednání, která tyto zájmy poškozují. Ve stejné době bylo přijato rovněž nařízení Rady (ES, Euratom) č. 2988/95 ([7]). Uvedené nařízení stanoví obecná pravidla týkající se stejnorodých kontrol a správních opatření a sankcí postihujících nesrovnalosti s ohledem na právo Unie a zároveň odkazuje na odvětvové předpisy v této oblasti, na podvodná jednání definovaná v úmluvě a na použití trestního práva a trestního řízení členských států.

(3) Politiku Unie v oblasti ochrany finančních zájmů Unie již upravují harmonizační opatření, například nařízení (ES, Euratom) č. 2988/95. S cílem zajistit provádění politiky Unie v této oblasti je nezbytné pokračovat ve sbližování trestního práva členských států doplněním správní a občanskoprávní ochrany finančních zájmů Unie u nejzávažnějších typů jednání souvisejícího s podvody v této oblasti a zároveň předcházet rozporům v těchto oblastech práva i mezi nimi.

(4) Ochrana finančních zájmů Unie vyžaduje společnou definici podvodů, které spadají do oblasti působnosti této směrnice, jež by měla zahrnovat podvodná jednání poškozující výdaje, příjmy a aktiva souhrnného rozpočtu

([1]) Úř. věst. C 391, 18.12.2012, s. 134.
([2]) Postoj Evropského parlamentu ze dne 16. dubna 2014 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a postoj Rady v prvním čtení ze dne 25. dubna 2017 (Úř. věst. C 184, 9.6.2017, s. 1). Postoj Evropského parlamentu ze dne 5. července 2017 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku).
([3]) Úř. věst. C 316, 27.11.1995, s. 48.
([4]) Úř. věst. C 313, 23.10.1996, s. 1.
([5]) Úř. věst. C 151, 20.5.1997, s. 1.
([6]) Úř. věst. C 221, 19.7.1997, s. 11.
([7]) Nařízení Rady (ES, Euratom) č. 2988/95 ze dne 18. prosince 1995 o ochraně finančních zájmů Evropských společenství (Úř. věst. L 312, 23.12.1995, s. 1).

Evropské unie (dále jen „rozpočet Unie“) včetně finančních operací, jako jsou zápůjční a úvěrové činnosti. Pojem závažné trestné činy proti společnému systému daně z přidané hodnoty (DPH) zavedený směrnicí Rady 2006/112/ES ([1]) (dále jen „společný systém DPH“) označuje nejzávažnější formy podvodů v oblasti DPH, zejména karuselové podvody, podvody s DPH na bázi chybějícího obchodníka a podvody s DPH páchané v rámci zločinného spolčení, které představují vážnou hrozbu pro společný systém DPH, a tudíž i pro rozpočet Unie. Trestné činy proti společnému systému DPH by měly být považovány za závažné, pokud se týkají území dvou nebo více členských států, pokud jsou výsledkem podvodného systému, v němž jsou tyto trestné činy páchány strukturovaným způsobem s cílem získat neoprávněný prospěch ze společného systému DPH, a pokud celková škoda těmito trestnými činy způsobená je nejméně 10 000 000 EUR. Celkovou škodou se rozumí odhadovaná škoda, kterou způsobil celý podvodný systém finančním zájmům dotčených členských států i Unie, s výjimkou úroků či penále. Cílem této směrnice je přispět k úsilí v boji proti této trestné činnosti.

(5) Plní-li Komise rozpočet Unie v rámci sdíleného nebo nepřímého řízení, může úkoly souvisejícími s plněním rozpočtu pověřit členské státy nebo je svěřit institucím či jiným subjektům zřízeným podle Smluv nebo některým dalším subjektům či osobám. V případě tohoto sdíleného nebo nepřímého řízení by finanční zájmy Unie měly požívat stejné úrovně ochrany jako při přímém řízení Komisí.

(6) Pro účely této směrnice je výdajem souvisejícím se zadáváním veřejných zakázek jakýkoli výdaj, který souvisí s veřejnými zakázkami podle čl. 101 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 966/2012 ([2]).

(7) Právo Unie vztahující se na praní peněz je plně použitelné na praní peněz ve vztahu k majetku pocházejícímu z trestných činů, jichž se týká tato směrnice. Odkaz na toto právo by měl zajistit, že režim sankcí zavedený touto směrnicí bude použitelný na všechny závažné trestné činy poškozující finanční zájmy Unie.

(8) Korupce představuje pro finanční zájmy Unie obzvláště závažnou hrozbu, která v mnoha případech může také souviset s podvodným jednáním. Jelikož všechny úřední osoby jsou povinny postupovat při uplatňování vlastního úsudku nebo uvážení nestranně, mělo by být poskytování úplatků za účelem ovlivnění úsudku nebo uvážení úřední osoby a přijímání tohoto úplatku zahrnuto do definice korupce bez ohledu na právní předpisy platné v zemi dané úřední osoby nebo pro dotčenou mezinárodní organizaci.

(9) Finanční zájmy Unie mohou být ohroženy určitými druhy jednání úřední osoby, které je správa finančních prostředků nebo aktiv svěřena, ať už za ni odpovídá nebo na ni dohlíží, je-li cílem těchto druhů jednání zpronevěřit finanční prostředky nebo aktiva v rozporu se zamýšleným účelem, a tím poškodit finanční zájmy Unie. Je proto třeba zavést přesnou definici trestných činů pokrývající uvedené jednání.

(10) Pokud jde o trestné činy pasivní korupce a zpronevěry, je nutné začlenit definici úředních osob, která se bude vztahovat na všechny příslušné osoby působící ve veřejné službě v Unii, v členských státech nebo ve třetích zemích. Na správě finančních prostředků Unie se stále více podílejí soukromé osoby. Aby se zajistila odpovídající ochrana finančních prostředků Unie před korupcí a zpronevěrou, musí se tedy definice „úřední osoby“ vztahovat na osoby, které sice ve veřejné službě nepůsobí, ale jsou pověřeny podobnými úkoly veřejné služby ve vztahu k finančním prostředkům Unie a tyto úkoly vykonávají, jako například smluvní strany podílející se na správě takových finančních prostředků.

(11) Se všemi znaky skutkové podstaty trestných činů stanovených v této směrnici musí být spojen pojem úmyslu. Úmysl při jednání nebo opomenutí lze odvodit z objektivních skutkových okolností. Tato směrnice se nevztahuje na trestné činy, k jejichž spáchání není vyžadován úmysl.

([1]) Směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 347, 11.12.2006, s. 1).

([2]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 966/2012 ze dne 25. října 2012, kterým se stanoví finanční pravidla pro souhrnný rozpočet Unie a kterým se zrušuje nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 (Úř. věst. L 298, 26.10.2012, s. 1).

(12) Tato směrnice neukládá členským státům povinnost stanovit trest odnětí svobody za spáchání jiných než závažných trestných činů v případech, v nichž vnitrostátní právo stanoví domněnku úmyslného zavinění.

(13) Některé trestné činy poškozující finanční zájmy Unie v praxi často úzce souvisí s trestnými činy, na něž se vztahuje čl. 83 odst. 1 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“) a legislativní akty Unie založené na uvedeném ustanovení. Při formulaci ustanovení této směrnice je tudíž třeba zajistit soulad mezi uvedenými legislativními akty a touto směrnicí.

(14) Právnické osoby by měly být odpovědné za trestné činy vymezené touto směrnicí, jež byly spáchány jejich jménem, v rozsahu, v jakém mohou být jim přičitatelným jednáním poškozeny nebo ohroženy finanční zájmy Unie.

(15) S cílem zajistit v celé Unii rovnocennou ochranu finančních zájmů Unie pomocí odrazujících opatření by měly členské státy pro trestné činy vymezené v této směrnici dále stanovit určité druhy trestů a jejich sazby. Trestní sazby by neměly překračovat míru, která je pro dané trestné činy přiměřená.

(16) Jelikož tato směrnice stanoví minimální pravidla, mohou členské státy přijmout nebo zachovat přísnější pravidla týkající se trestných činů poškozujících finanční zájmy Unie.

(17) Touto směrnicí není dotčeno řádné a účinné uplatňování disciplinárních opatření nebo sankcí jiné než trestní povahy. Při výměře trestu za trestný čin vymezený podle této směrnice lze zohlednit sankce, které nejsou rovnocenné trestním sankcím a které byly dotčené osobě uloženy za stejné jednání. U ostatních sankcí by mělo být plně respektováno právo nebýt dvakrát trestně stíhán nebo trestán za stejný trestný čin (zásada *ne bis in idem*). Tato směrnice nekriminalizuje jednání, které není rovněž předmětem disciplinárních sankcí nebo jiných opatření týkajících se porušení úředních povinností, pokud lze na dotčenou osobu takové disciplinární sankce nebo jiná opatření uplatnit.

(18) Sankce pro fyzické osoby by měly v určitých případech spočívat v trestu odnětí svobody s horní hranicí trestní sazby nejméně čtyř let. Měly by být zahrnuty přinejmenším ty případy, v nichž byla způsobena značná škoda nebo získán značný prospěch, přičemž škoda nebo prospěch by měly být považovány za značné, pokud převyšují 100 000 EUR. Pokud právo členského státu nestanoví výslovně prahovou hodnotu značné škody nebo značného prospěchu jako základ pro trest na horní hranici trestní sazby, měl by tento členský stát zajistit, aby jeho soudy při vyměřování trestů za podvod a trestné činy poškozující finanční zájmy Unie vzaly výši škody nebo prospěchu náležitě v úvahu. Tato směrnice nebrání členským státům v tom, aby stanovily jiné okolnosti naznačující závažnou povahu trestného činu, například jsou-li škoda nebo prospěch potenciální, avšak velmi značné. V případě trestných činů proti společnému systému DPH by však prahová hodnota, nad níž by škoda a prospěch měly být považovány v souladu s touto směrnicí za značné, měla činit 10 000 000 EUR. Zavedení minimální horní hranice sazby trestu odnětí svobody je nutné k zaručení rovnocenné ochrany finančních zájmů Unie v celé Unii. Účelem trestů je silně odrazovat potenciální pachatele v celé Unii.

(19) Členské státy by měly zajistit, aby skutečnost, že byl trestný čin spáchán v rámci zločinného spolčení ve smyslu rámcového rozhodnutí Rady 2008/841/SVV [1], byla v souladu s platnými předpisy stanovenými jejich právními řády považována za přitěžující okolnost. Měly by zajistit, aby soudci mohli k této přitěžující okolnosti při vyměřování trestů pro pachatele trestných činů přihlédnout, aniž by k tomu byli povinni. Členské státy nejsou povinny přitěžující okolnost stanovit v případě, že trestné činy ve smyslu rámcového rozhodnutí 2008/841/SVV jsou podle vnitrostátního práva samostatné trestné činy a mohou za ně být uloženy přísnější tresty.

(20) Vzhledem k zejména mobilitě pachatelů a výnosů z protiprávního jednání poškozujícího finanční zájmy Unie, jakož i ke složitým přeshraničním vyšetřováním, která z toho vyplývají, by měl každý členský stát stanovit svou soudní příslušnost, aby mohl proti tomuto jednání bojovat. Každý členský stát by tak měl zajistit, aby se jeho soudní příslušnost vztahovala i na trestné činy spáchané s využitím informačních a komunikačních technologií, k nimž byl získán přístup z jeho území.

[1] Rámcové rozhodnutí Rady 2008/841/SVV ze dne 24. října 2008 o boji proti organizované trestné činnosti (Úř. věst. L 300, 11.11.2008, s. 42).

(21) Vzhledem k tomu, že u přeshraničních trestných činů spadajících do působnosti této směrnice může být založena příslušnost více soudů, měly by členské státy zajistit, aby při uplatňování vnitrostátního práva provádějícího tuto směrnici byla plně respektována zásada *ne bis in idem*.

(22) Členské státy by měly stanovit pravidla týkající se promlčecích dob nezbytná k tomu, aby mohly proti protiprávnímu jednání poškozujícímu finanční zájmy Unie bojovat. V případě trestných činů, jež lze postihovat trestem odnětí svobody s horní hranicí trestní sazby ve výši nejméně čtyř let, by promlčecí doba měla činit alespoň pět let od okamžiku spáchání daného trestného činu. Tím by neměly být dotčeny členské státy, které promlčecí doby pro vyšetřování, trestní stíhání a výkon trestu nestanoví.

(23) Aniž jsou dotčena pravidla v oblasti přeshraniční spolupráce a vzájemné právní pomoci v trestních věcech a další pravidla podle práva Unie, zejména podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 883/2013 ([1]), je třeba vhodně upravit spolupráci, aby se zajistil účinný postup proti trestným činům, které vymezuje tato směrnice a které poškozují finanční zájmy Unie, včetně vzájemné výměny informací mezi členskými státy a Komisí a technické a operativní pomoci poskytované Komisí příslušným vnitrostátním orgánům, kterou mohou tyto orgány potřebovat k usnadnění koordinace svých vyšetřování. Tato pomoc by neměla vést k zapojení Komise do vyšetřování nebo stíhání konkrétních trestných činů vnitrostátními orgány. Účetní dvůr a auditoři pověření prováděním auditu rozpočtů orgánů, institucí a jiných subjektů Unie by měli Evropskému úřadu pro boj proti podvodům (OLAF) a dalším příslušným orgánům oznámit všechny skutečnosti, které by mohly být kvalifikovány jako trestný čin podle této směrnice, a členské státy by měly zajistit, aby vnitrostátní kontrolní orgány ve smyslu článku 59 nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 postupovaly v souladu s článkem 8 nařízení (EU, Euratom) č. 883/2013 stejným způsobem.

(24) Komise by měla Evropskému parlamentu a Radě podat zprávu o opatřeních přijatých členskými státy pro dosažení souladu s touto směrnicí. Zpráva může být případně doplněna o návrhy zohledňující další možný vývoj, zejména ohledně financování rozpočtu Unie.

(25) Tato směrnice by měla nahradit úmluvu pro ty členské státy, které jsou jí vázány.

(26) Pro účely uplatňování čl. 3 odst. 4 písm. d) směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/849 ([2]) by měl být odkaz na závažné podvody ohrožující finanční zájmy Unie, jak jsou vymezeny v čl. 1 odst. 1 a v čl. 2 odst. 1 úmluvy, vykládán jako odkaz na podvod poškozující finanční zájmy Unie ve smyslu článku 3 a čl. 7 odst. 3 této směrnice nebo, pokud jde o trestné činy proti společnému systému DPH, ve smyslu čl. 2 odst. 2 této směrnice.

(27) Součástí řádného provádění této směrnice členskými státy je i zpracování osobních údajů příslušnými vnitrostátními orgány a výměna těchto údajů mezi členskými státy na jedné straně a mezi příslušnými orgány Unie na straně druhé. Zpracování osobních údajů na vnitrostátní úrovni mezi příslušnými vnitrostátními orgány by mělo být upraveno *acquis* Unie. Výměna osobních údajů mezi členskými státy by měla být prováděna v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/680 ([3]). Pokud osobní údaje zpracovávají orgány, instituce a jiné subjekty Unie, měly by se použít nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ([4]) nebo případně jiné právní akty Unie upravující zpracování osobních údajů těmito subjekty, jakož i platná pravidla týkající se utajení soudního řízení.

([1]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 883/2013 ze dne 11. září 2013 o vyšetřování prováděném Evropským úřadem pro boj proti podvodům (OLAF) a o zrušení nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1073/1999 a nařízení Rady (Euratom) č. 1074/1999 (Úř. věst. L 248, 18.9.2013, s. 1).

([2]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/849 ze dne 20. května 2015 o předcházení využívání finančního systému k praní peněz nebo financování terorismu, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 a o zrušení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/60/ES a směrnice Komise 2006/70/ES (Úř. věst. L 141, 5.6.2015, s. 73).

([3]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/680 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů příslušnými orgány za účelem prevence, vyšetřování, odhalování či stíhání trestných činů nebo výkonu trestů, o volném pohybu těchto údajů a o zrušení rámcového rozhodnutí Rady 2008/977/SVV (Úř. věst. L 119, 4.5.2016, s. 89).

([4]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů úřady a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. L 8, 12.1.2001, s. 1).

(28) Zamýšlený odrazující účinek těchto trestních sankcí si žádá zvláštní obezřetnost, pokud jde o dodržování základních práv. Tato směrnice respektuje základní práva a dodržuje zásady uznané zejména v Listině základních práv Evropské unie (dále jen „Listina"), především právo na svobodu a bezpečnost, na ochranu osobních údajů, právo svobodné volby povolání a právo pracovat, svobodu podnikání, právo na vlastnictví, právo na účinnou právní ochranu a spravedlivý proces, presumpci neviny a právo na obhajobu, zásady zákonnosti a přiměřenosti trestných činů a trestů, jakož i zásadu *ne bis in idem*. Tato směrnice má zajistit plné dodržování těchto práv a zásad a musí být prováděna v souladu s nimi.

(29) Členské státy by měly přijmout opatření nezbytná k zajištění urychleného zpětného získání částek a k jejich převodu do rozpočtu Unie, aniž jsou dotčena příslušná unijní pravidla pro jednotlivá odvětví týkající se finančních oprav a zpětného získávání neoprávněně vynaložených částek.

(30) Správní opatření a sankce hrají důležitou úlohu v ochraně finančních zájmů Unie. Tato směrnice neosvobozuje členské státy od povinnosti uplatňovat a vykonávat správní sankce a opatření Unie ve smyslu článků 4 a 5 nařízení (ES, Euratom) č. 2988/95.

(31) Tato směrnice by měla uložit členským státům povinnost stanovit ve svém vnitrostátním právu trestní sankce za podvody a s nimi související trestné činy, jež poškozují finanční zájmy Unie a na něž se směrnice vztahuje. Tato směrnice by neměla zakládat povinnosti týkající se uplatňování těchto sankcí nebo jiného dostupného způsobu vymáhání práva na jednotlivé případy. Členské státy mohou v zásadě i nadále současně uplatňovat správní opatření a sankce v oblasti, na niž se tato směrnice vztahuje. Při uplatňování vnitrostátních právních předpisů, které provádějí tuto směrnici, by členské státy nicméně měly zajistit, aby ukládání trestních sankcí za trestné činy v souladu s touto směrnicí a správních opatření a sankcí nevedlo k porušení Listiny.

(32) Touto směrnicí by neměly být dotčeny pravomoci členských států strukturovat a organizovat své daňové správy tak, jak považují za vhodné pro zajištění správného určení, vyměření a výběru daně z přidané hodnoty a pro účinné uplatňování práva v oblasti DPH.

(33) Tato směrnice se použije, aniž jsou dotčena ustanovení o zrušení imunity obsažená ve Smlouvě o fungování EU, v Protokolu č. 3 o statutu Soudního dvora Evropské unie a Protokolu č. 7 o výsadách a imunitách Evropské unie, připojených ke Smlouvě o fungování EU a Smlouvě o Evropské unii (dále jen „Smlouva o EU"), a v příslušných prováděcích předpisech nebo v podobných ustanoveních ve vnitrostátním právu. Tyto výsady a imunity včetně respektování svobodného výkonu mandátu poslanců Evropského parlamentu se při provádění této směrnice ve vnitrostátním právu a při uplatňování vnitrostátního práva provádějícího tuto směrnici plně zohlední.

(34) Touto směrnicí nejsou dotčena obecná pravidla a zásady vnitrostátního trestního práva týkající se uplatňování a výkonu trestů podle konkrétních okolností v každém jednotlivém případě.

(35) Jelikož cíle této směrnice nemůže být dosaženo uspokojivě na úrovni členských států, ale spíše jej, z důvodu jejího rozsahu a účinků, může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity podle článku 5 Smlouvy o EU. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení tohoto cíle.

(36) V souladu s článkem 3 a čl. 4a odst. 1 Protokolu č. 21 o postavení Spojeného království a Irska s ohledem na prostor svobody, bezpečnosti a práva, připojeného ke Smlouvě o EU a ke Smlouvě o fungování EU, oznámilo Irsko své přání účastnit se přijímání a používání této směrnice.

(37) V souladu s články 1 a 2 Protokolu č. 21 o postavení Spojeného království a Irska s ohledem na prostor svobody, bezpečnosti a práva, připojeného k Smlouvě o EU a ke Smlouvě o fungování EU, a aniž je dotčen článek 4 uvedeného protokolu, se Spojené království neúčastní přijímání této směrnice, a proto pro ně není závazná ani použitelná.

(38) V souladu s články 1 a 2 Protokolu č. 22 o postavení Dánska, připojeného ke Smlouvě o EU a ke Smlouvě o fungování EU, se Dánsko neúčastní přijímání této směrnice, a proto pro ně není závazná ani použitelná.

(39) Účetní dvůr byl konzultován a vydal stanovisko ([1]),

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

HLAVA I

PŘEDMĚT, DEFINICE A OBLAST PŮSOBNOSTI

Článek 1

Předmět

Tato směrnice stanoví minimální pravidla týkající se vymezení trestných činů a trestních sankcí s ohledem na boj proti podvodům a jinému protiprávnímu jednání poškozujícímu finanční zájmy Unie, a to s cílem posílit ochranu před trestnou činností, která tyto finanční zájmy poškozuje, v souladu s *acquis* Unie v této oblasti.

Článek 2

Definice a oblast působnosti

1. Pro účely této směrnice se rozumí:

a) „finančními zájmy Unie“ veškeré příjmy, výdaje a aktiva, které jsou pokryty z následujících rozpočtů, z těchto rozpočtů pocházejí nebo do nich mají být odvedeny:

   i) rozpočet Unie,

   ii) rozpočty orgánů, institucí a jiných subjektů Unie zřízených podle Smluv nebo rozpočty, které jsou jimi přímo nebo nepřímo spravovány a kontrolovány;

b) „právnickou osobou“ subjekt, který má podle příslušného práva právní osobnost, s výjimkou států nebo veřejných subjektů při výkonu státní moci a s výjimkou veřejných mezinárodních organizací.

2. V souvislosti s příjmy plynoucími z vlastních zdrojů odvozených z DPH se tato směrnice vztahuje pouze na případy závažných trestných činů proti společnému systému DPH. Pro účely této směrnice se trestné činy proti společnému systému DPH považují za závažné, pokud se úmyslné jednání nebo opomenutí podle čl. 3 odst. 2 písm. d) týká území dvou nebo více členských států Unie a způsobilo celkovou škodu nejméně 10 000 000 EUR.

3. Touto směrnicí není dotčena struktura ani fungování daňových správ členských států.

HLAVA II

TRESTNÉ ČINY V OBLASTI PODVODŮ POŠKOZUJÍCÍCH FINANČNÍ ZÁJMY UNIE

Článek 3

Podvody poškozující finanční zájmy Unie

1. Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, aby podvody poškozující finanční zájmy Unie byly považovány za trestný čin, pokud byly spáchány úmyslně.

2. Pro účely této směrnice se za podvod poškozující finanční zájmy Unie považují:

a) ve vztahu k výdajům nesouvisejícím se zadáváním veřejných zakázek jakýkoli čin nebo opomenutí v souvislosti s:

   i) použitím nebo předložením nepravdivých, nesprávných nebo neúplných údajů nebo podkladů, které má za následek zpronevěru nebo neoprávněné zadržování prostředků nebo aktiv z rozpočtu Unie nebo rozpočtů spravovaných Unií nebo jejím jménem,

   ii) neposkytnutím informace v rozporu se zvláštní povinností, které má stejný důsledek, nebo

   iii) nesprávným použitím takových prostředků či aktiv za jiným účelem, než pro který byly původně přiděleny;

([1]) Úř. věst. C 383, 12.12.2012, s. 1.

b) ve vztahu k výdajům souvisejícím se zadáváním veřejných zakázek jakýkoli čin nebo opomenutí, alespoň jsou-li spáchány s cílem získat poškozením finančních zájmů Unie pachateli nebo jiné osobě neoprávněný prospěch, v souvislosti s:

   i) použitím nebo předložením nepravdivých, nesprávných nebo neúplných údajů nebo podkladů, které má za následek zpronevěru nebo neoprávněné zadržování prostředků nebo aktiv z rozpočtu Unie nebo rozpočtů spravovaných Unií nebo jejím jménem,

   ii) neposkytnutím informace v rozporu se zvláštní povinností, které má stejný důsledek, nebo

   iii) nesprávným použitím takových prostředků či aktiv za jiným účelem, než pro který byly původně přiděleny, čímž dochází k poškození finančních zájmů Unie;

c) ve vztahu k příjmům jiným než plynoucím z vlastních zdrojů založených na DPH, jež jsou uvedeny v písmenu d), jakýkoli čin nebo opomenutí v souvislosti s:

   i) použitím nebo předložením nepravdivých, nesprávných nebo neúplných údajů nebo podkladů, které má za následek protiprávní snížení zdrojů rozpočtu Unie nebo rozpočtů spravovaných Unií nebo jejím jménem,

   ii) neposkytnutím informace v rozporu se zvláštní povinností, které má stejný důsledek, nebo

   iii) nesprávným použitím zákonně získaného prospěchu, které má stejný důsledek;

d) ve vztahu k příjmům plynoucím z vlastních zdrojů založených na DPH jakýkoli čin nebo opomenutí spáchané v přeshraničních podvodných systémech v souvislosti s:

   i) použitím nebo předložením nepravdivých, nesprávných nebo neúplných údajů nebo podkladů v souvislosti s DPH, které má za následek snížení zdrojů rozpočtu Unie,

   ii) neposkytnutím informací v souvislosti s DPH v rozporu se zvláštní povinností, které má stejný důsledek, nebo

   iii) předložením správných údajů týkajících se DPH s cílem podvodně zastřít neodvedení daně nebo neoprávněně vytvořit nárok na vrácení DPH.

Článek 4

Jiné trestné činy poškozující finanční zájmy Unie

1. Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, aby praní peněz ve smyslu čl. 1 odst. 3 směrnice (EU) 2015/849, které se týká majetku pocházejícího z trestných činů, na něž se vztahuje tato směrnice, bylo považováno za trestný čin.

2. Členské státy přijmou nezbytná opatření k zajištění toho, aby pasivní i aktivní korupce, pokud byla úmyslná, byla považována za trestný čin.

a) Pro účely této směrnice se „pasivní korupcí“ rozumí jednání úřední osoby, která přímo nebo za pomoci prostředníka pro sebe nebo třetí stranu požaduje nebo získá prospěch jakéhokoli druhu nebo přijme příslib tohoto prospěchu za to, že bude jednat nebo se zdrží jednání v souladu se svými povinnostmi nebo při výkonu svých úkolů způsobem, který poškodí nebo pravděpodobně poškodí finanční zájmy Unie.

b) Pro účely této směrnice se „aktivní korupcí“ rozumí jednání každé osoby, která slíbí, nabídne nebo poskytne přímo nebo za pomoci prostředníka úřední osobě prospěch jakéhokoli druhu určený pro tuto úřední osobu nebo pro třetí stranu za to, že tato úřední osoba bude jednat nebo se zdrží jednání v souladu se svými povinnostmi nebo při výkonu svých úkolů způsobem, který poškodí nebo pravděpodobně poškodí finanční zájmy Unie.

3. Členské státy přijmou nezbytná opatření k zajištění toho, aby zpronevěra, je-li spáchána úmyslně, byla trestným činem.

Pro účely této směrnice se „zpronevěrou“ rozumí jednání úřední osoby přímo nebo nepřímo pověřené správou finančních prostředků nebo aktiv, která přidělí nebo vyplatí prostředky nebo si přisvojí nebo použije aktiva v rozporu s účelem, k němuž jsou určeny, a způsobem, který poškozuje finanční zájmy Unie.

4. Pro účely této směrnice se „úřední osobou“ rozumí:

a) úředník Unie nebo státní úředník, včetně státního úředníka jiného členského státu a státního úředníka třetí země, přičemž:

i) „úředníkem Unie“ se rozumí osoba:

— která je úředníkem nebo jiným smluvním zaměstnancem Unie ve smyslu služebního řádu úředníků nebo pracovního řádu ostatních zaměstnanců Evropské unie, stanovených nařízením Rady (EHS, Euratom, ESUO) č. 259/68 ([1]) (dále jen „služební řád“), nebo

— která byla vyslána k Unii členským státem nebo jakýmkoli veřejným nebo soukromým subjektem a která plní úkoly rovnocenné úkolům prováděným úředníky nebo ostatními zaměstnanci Unie.

Aniž jsou dotčena ustanovení o výsadách a imunitách obsažená v Protokolech č. 3 a č. 7, jsou členové orgánů, institucí a jiných subjektů Unie zřízených v souladu se Smlouvami a zaměstnanci takových subjektů považováni za rovnocenné úředníkům Unie v rozsahu, v němž se na ně nevztahuje služební řád;

ii) pojem „státní úředník“ je třeba chápat na základě definice „úředníka“ nebo „úřední osoby“ ve vnitrostátním právu členského státu nebo třetí země, ve které dotčená osoba svou funkci vykonává.

V řízení, které se týká státního úředníka členského státu nebo státního úředníka třetí země, ale bylo zahájeno jiným členským státem, je však členský stát, který trestní řízení zahájil, povinen použít definici „státního úředníka“ pouze v rozsahu, v jakém je slučitelná s jeho vnitrostátním právem.

Pojem „státní úředník“ zahrnuje všechny osoby zastávající výkonnou, správní nebo soudní funkci na celostátní, regionální nebo místní úrovni. Za rovnocenné státním úředníkům jsou považovány všechny osoby, které na celostátní, regionální nebo místní úrovni zastávají legislativní funkci;

b) jakákoli jiná osoba, která je v členských státech nebo ve třetích zemích pověřena úkoly veřejné služby zahrnujícími správu finančních zájmů Unie nebo přijímáním rozhodnutí týkajících se finančních zájmů Unie a která takové úkoly vykonává.

HLAVA III

OBECNÁ USTANOVENÍ TÝKAJÍCÍ SE PODVODU A JINÝCH TRESTNÝCH ČINŮ POŠKOZUJÍCÍCH FINANČNÍ ZÁJMY UNIE

Článek 5

Návod, pomoc a pokus

1. Členské státy přijmou nezbytná opatření k zajištění toho, aby navádění ke spáchání kteréhokoli z trestných činů uvedených v článcích 3 a 4 a pomoc při jejich páchání byly rovněž trestné.

2. Členské státy přijmou nezbytná opatření k zajištění toho, aby pokus o spáchání kteréhokoli z trestných činů uvedených v článku 3 a v čl. 4 odst. 3 byl rovněž trestný.

Článek 6

Odpovědnost právnických osob

1. Členské státy přijmou nezbytná opatření k zajištění odpovědnosti právnických osob za trestné činy uvedené v článcích 3, 4 a 5, které v jejich prospěch spáchá jakákoli osoba jednající samostatně nebo jako člen orgánu dotčené právnické osoby, jež v této právnické osobě působí ve vedoucím postavení na základě:

a) oprávnění zastupovat tuto právnickou osobu;

b) pravomoci přijímat jménem této právnické osoby rozhodnutí; nebo

c) pravomoci vykonávat kontrolu v rámci této právnické osoby.

([1]) Úř. věst. L 56, 4.3.1968, s. 1.

2. Členské státy dále přijmou nezbytná opatření k zajištění odpovědnosti právnických osob v případech, kdy nedostatek dohledu nebo kontroly ze strany osoby uvedené v odstavci 1 tohoto článku umožnil spáchání některého z trestných činů uvedených v článcích 3, 4 nebo 5 ve prospěch dané právnické osoby osobou jí podřízenou.

3. Odpovědnost právnických osob podle odstavců 1 a 2 tohoto článku nevylučuje možnost trestního stíhání fyzických osob, které jsou pachateli trestných činů uvedených v článcích 3 a 4 nebo které jsou trestně odpovědné podle článku 5.

Článek 7

Sankce pro fyzické osoby

1. Pokud jde o fyzické osoby, členské státy zajistí, aby bylo možné za trestné činy uvedené v článcích 3, 4 a 5 ukládat účinné, přiměřené a odrazující trestní sankce.

2. Členské státy přijmou nezbytná opatření k zajištění toho, aby za trestné činy uvedené v článcích 3 a 4 bylo možné uložit maximální trestní sankci spočívající v trestu odnětí svobody.

3. Členské státy přijmou nezbytná opatření k zajištění toho, aby za trestné činy uvedené v článcích 3 a 4 bylo možné uložit trest odnětí svobody s horní hranicí trestní sazby nejméně čtyř let, pokud jimi byla způsobena značná škoda nebo získán značný prospěch.

Škoda způsobená nebo prospěch získaný trestnými činy uvedenými v čl. 3 odst. 2 písm. a), b) a c) a v článku 4 se považují za značné, pokud převyšují 100 000 EUR.

Škoda způsobená nebo prospěch získaný trestnými činy uvedenými v čl. 3 odst. 2 písm. d) se s výhradou čl. 2 odst. 2 vždy považují za značné.

Členské státy mohou rovněž stanovit trest odnětí svobody s horní hranicí trestní sazby nejméně čtyř let za jiných závažných okolností vymezených ve vnitrostátním právu.

4. Byla-li spácháním trestného činu uvedeného v čl. 3 odst. 2 písm. a), b) nebo c) anebo v článku 4 způsobena škoda nižší než 10 000 EUR či získán prospěch nižší než 10 000 EUR, mohou členské státy stanovit jiné než trestní sankce.

5. Odstavcem 1 není dotčen výkon disciplinárních pravomocí příslušnými orgány vůči úředním osobám.

Článek 8

Přitěžující okolnost

Členské státy přijmou nezbytná opatření k zajištění toho, aby spáchání trestného činu uvedeného v článcích 3, 4 nebo 5 v rámci zločinného spolčení ve smyslu rámcového rozhodnutí 2008/841/SVV bylo považováno za přitěžující okolnost.

Článek 9

Sankce pro právnické osoby

Členské státy přijmou nezbytná opatření k zajištění toho, aby právnické osoby odpovědné podle článku 6 podléhaly účinným, přiměřeným a odrazujícím sankcím, které zahrnují peněžité tresty nebo správní pokuty a mohou zahrnovat i jiné sankce, například:

a) zbavení oprávnění pobírat veřejné výhody nebo podpory;

b) dočasné nebo trvalé vyloučení z veřejných nabídkových řízení;

c) dočasný nebo trvalý zákaz provozování obchodní činnosti;

d) uložení soudního dohledu;

e) zrušení rozhodnutím soudu;

f) dočasné nebo trvalé uzavření provozoven použitých ke spáchání trestného činu.

Článek 10

Zajištění a konfiskace

Členské státy přijmou nezbytná opatření k zajištění toho, aby bylo možné zajistit a konfiskovat nástroje a výnosy z trestných činů uvedených v článcích 3, 4 a 5. Členské státy, které jsou vázány směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2014/42/EU ([1]), tak učiní v souladu s uvedenou směrnicí.

Článek 11

Soudní příslušnost

1. Každý členský stát přijme nezbytná opatření ke stanovení své soudní příslušnosti ve vztahu k trestným činům uvedeným v článcích 3, 4 a 5,

a) pokud byl trestný čin spáchán zcela nebo zčásti na jeho území; nebo

b) pokud je pachatel trestného činu jeho státním příslušníkem.

2. Každý členský stát přijme nezbytná opatření ke stanovení své soudní příslušnosti ve vztahu k trestným činům uvedeným v článcích 3, 4 a 5, pokud pachatel v době spáchání trestného činu podléhal služebnímu řádu. Každý členský stát může upustit od uplatňování pravidel o soudní příslušnosti stanovených v tomto odstavci, nebo je může uplatňovat pouze ve specifických případech nebo za specifických podmínek; o této skutečnosti vyrozumí Komisi.

3. Členský stát vyrozumí Komisi, pokud se rozhodne rozšířit svou soudní příslušnost ve vztahu k trestným činům uvedeným v článcích 3, 4 nebo 5, které byly spáchány mimo jeho území, na případy, kdy:

a) pachatel trestného činu má obvyklé bydliště na jeho území;

b) trestný čin byl spáchán ve prospěch právnické osoby usazené na jeho území, nebo

c) pachatel je jedním z jeho úředníků, který jedná při výkonu svých služebních povinností.

4. V případech uvedených v odst. 1 písm. b) přijmou členské státy opatření nezbytná k zajištění toho, aby výkon jejich soudní příslušnosti nebyl vázán na splnění podmínky, že trestní stíhání může být zahájeno pouze na základě oznámení učiněného obětí v místě, kde byl trestný čin spáchán, nebo na základě oznámení ze strany státu, na jehož území byl trestný čin spáchán.

Článek 12

Promlčecí doby pro trestné činy poškozující finanční zájmy Unie

1. Ve vztahu k trestným činům uvedeným v článcích 3, 4 a 5 přijmou členské státy nezbytná opatření ke stanovení promlčecí doby dostatečně dlouhé, počítáno od spáchání trestného činu, aby byly dané trestné činy účinně vyšetřovány a stíhány a aby bylo provedeno účinné soudní řízení a vydáno soudní rozhodnutí.

2. V případě trestných činů uvedených v článcích 3, 4 a 5, jež lze postihovat trestem odnětí svobody s horní hranicí trestní sazby ve výši nejméně čtyř let, přijmou členské státy nezbytná opatření ke stanovení nejméně pětileté promlčecí doby, počítáno od spáchání trestného činu, aby mohly být dané trestné činy vyšetřovány a stíhány a aby mohlo být provedeno účinné soudní řízení a vydáno soudní rozhodnutí.

3. Odchylně od odstavce 2 mohou členské státy stanovit promlčecí dobu kratší než pět let, nejméně však tři roky, za podmínky, že lze její běh v případě specifických jednání přerušit nebo zastavit.

([1]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/42/EU ze dne 3. dubna 2014 o zajišťování a konfiskaci nástrojů a výnosů z trestné činnosti v Evropské unii (Úř. věst. L 127, 29.4.2014, s. 39).

4. Členské státy přijmou nezbytná opatření, aby umožnily výkon:

a) trestu odnětí svobody převyšujícího jeden rok; nebo alternativně

b) trestu odnětí svobody v případě trestného činu, za který lze uložit trest odnětí svobody s horní hranicí trestní sazby nejméně čtyř let,

uloženého za trestné činy uvedené v článcích 3, 4 nebo 5 na základě pravomocného odsuzujícího rozsudku, a to po dobu nejméně pěti let ode dne vynesení daného pravomocného odsuzujícího rozsudku. Tato doba může zahrnovat prodloužení promlčecí doby v důsledku jejího přerušení nebo zastavení.

Článek 13

Zpětné získání finančních prostředků

Touto směrnicí není dotčeno zpětné získání:

1) na úrovni Unie: finančních prostředků neoprávněně vyplacených v souvislosti se spácháním trestných činů uvedených v čl. 3 odst. 2 písm. a), b) nebo c) nebo v článcích 4 nebo 5;

2) na vnitrostátní úrovni: jakékoli neuhrazené DPH v souvislosti se spácháním trestných činů uvedených v čl. 3 odst. 2 písm. d) nebo v článcích 4 nebo 5.

Článek 14

Součinnost s jinými platnými právními předpisy Unie

Touto směrnicí není dotčeno použití správních opatření, sankcí a pokut podle práva Unie, především těch, které jsou uvedeny v článcích 4 a 5 nařízení (ES, Euratom) č. 2988/95, nebo podle vnitrostátních právních předpisů přijatých v souladu s konkrétní povinností stanovenou právem Unie. Členské státy zajistí, aby trestní stíhání zahájené na základě vnitrostátních předpisů, jimiž se provádí tato směrnice, nepatřičně neohrožovalo řádné a účinné použití správních opatření, sankcí a pokut, které nejsou rovnocenné trestním sankcím a které stanoví právo Unie nebo vnitrostátní prováděcí předpisy.

HLAVA IV

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 15

Spolupráce mezi členskými státy a Komisí (OLAF) a ostatními orgány, institucemi a jinými subjekty Unie

1. Aniž jsou dotčena pravidla v oblasti přeshraniční spolupráce a vzájemné právní pomoci v trestních věcech, spolupracují členské státy, Eurojust, Úřad evropského veřejného žalobce a Komise v rámci svých pravomocí v boji proti trestným činům uvedeným v článcích 3, 4 a 5. Za tímto účelem Komise a případně Eurojust poskytují technickou a operativní pomoc, kterou příslušné vnitrostátní orgány potřebují k usnadnění koordinace svých vyšetřování.

2. Příslušné orgány členských států si mohou v mezích svých pravomocí vyměňovat s Komisí informace, aby se usnadnilo zjištění skutkového stavu a zajistil se účinný postup proti trestným činům uvedeným v článcích 3, 4 a 5. Komise a příslušné vnitrostátní orgány zohlední u každého jednotlivého případu požadavky na utajení a pravidla ochrany údajů. Aniž je dotčeno vnitrostátní právo týkající se přístupu k informacím, mohou členské státy při předkládání informací Komisi za tímto účelem stanovit zvláštní podmínky pro použití těchto informací Komisí nebo jiným členským státem, kterému jsou tyto informace dále poskytnuty.

3. Účetní dvůr a auditoři pověření prováděním auditu rozpočtů orgánů, institucí a jiných subjektů Unie zřízených podle Smluv a rozpočtů spravovaných a kontrolovaných orgány oznámí úřadu OLAF a jiným příslušným orgánům jakékoliv skutky, o nichž se při výkonu svých povinností dozvěděli a které by bylo možné kvalifikovat jako trestné činy uvedené v článcích 3, 4 nebo 5. Členské státy zajistí, aby stejným způsobem postupovaly i vnitrostátní kontrolní orgány.

Článek 16

Nahrazení Úmluvy o ochraně finančních zájmů Evropských společenství

Úmluva o ochraně finančních zájmů Evropských společenství ze dne 26. července 1995 a protokoly k této úmluvě ze dne 27. září 1996, 29. listopadu 1996 a 19. června 1997 se ve vztahu k členským státům, které jsou touto směrnicí vázány, nahrazují touto směrnicí s účinkem ode dne 6. července 2019.

Odkazy na úmluvu se v případě členských států, které jsou vázány touto směrnicí, považují za odkazy na tuto směrnici.

Článek 17

Provedení

1. Členské státy přijmou a zveřejní právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do 6. července 2019. Znění těchto předpisů neprodleně sdělí Komisi. Použijí tyto předpisy ode dne 6. července 2019.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. V případě členských států, které jsou vázány touto směrnicí, musí rovněž obsahovat prohlášení, že ve stávajících právních a správních předpisech se veškeré odkazy na úmluvu nahrazenou touto směrnicí považují za odkazy na tuto směrnici. Způsob odkazu a znění prohlášení si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 18

Podávání zpráv a hodnocení

1. Do 6. července 2021 předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu, ve které zhodnotí, do jaké míry členské státy přijaly opatření nezbytná k dosažení souladu s touto směrnicí.

2. Aniž jsou dotčeny povinnosti podávat zprávy stanovené v jiných právních aktech Unie, předloží členské státy Komisi každý rok tyto statistiky týkající se trestných činů uvedených v článcích 3, 4 a 5, pokud jsou v dotčeném členském státě k dispozici na centrální úrovni:

a) počet zahájených trestních řízení, počet zastavených trestních řízení, počet trestních řízení ukončených zproštěním obžaloby, počet trestních řízení ukončených vynesením odsuzujícího rozsudku a počet probíhajících trestních řízení;

b) částky získané zpět v trestním řízení a odhadované škody.

3. Do 6. července 2024 Komise, s přihlédnutím ke své zprávě předložené podle odstavce 1 a ke statistikám členských států zaslaným podle odstavce 2, předloží Evropskému parlamentu a Radě zprávu, ve které zhodnotí dopad vnitrostátních právních předpisů provádějících tuto směrnici na předcházení podvodům poškozujícím finanční zájmy Unie.

4. Do 6. července 2022 Komise na základě statistik předložených členskými státy podle odstavce 2 předloží Evropskému parlamentu a Radě zprávu posuzující, s ohledem na obecný cíl posílit ochranu finančních zájmů Unie, zda

a) práh stanovený v čl. 2 odst. 2 je přiměřený;

b) ustanovení o promlčecích dobách uvedená v článku 12 jsou dostatečně účinná;

c) tato směrnice účinně řeší případy podvodu při zadávání veřejných zakázek.

5. Ke zprávám uvedeným v odstavcích 3 a 4 je případně připojen legislativní návrh, který může obsahovat konkrétní ustanovení týkající se podvodů při zadávání veřejných zakázek.

Článek 19

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 20

Určení

Tato směrnice je určena členským státům v souladu se Smlouvami.

Ve Štrasburku dne 5. července 2017.

Za Evropský parlament	*Za Radu*
předseda	*předseda*
A. TAJANI	M. MAASIKAS

OPRAVY

Oprava nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1128 ze dne 14. června 2017 o přeshraniční přenositelnosti on-line služeb poskytujících obsah v rámci vnitřního trhu

(Úřední věstník Evropské unie L 168 ze dne 30. června 2017)

Strana 11, čl. 9 odst. 2:

místo: „Do 21. května 2018…“,

má být: „Do 2. června 2018…“

Strana 11, článek 10:

místo: „Do 21. března 2021…“,

má být: „Do 2. dubna 2021…“

Strana 11, čl. 11 odst. 2:

místo: „Použije se ode dne 20. března 2018.“,

má být: „Použije se ode dne 1. dubna 2018.“

ISSN 1977-0626 (elektronické vydání)
ISSN 1725-5074 (papírové vydání)

Úřad pro publikace Evropské unie
2985 Lucemburk
LUCEMBURSKO

CS